

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 18/2011 - 37 pàgines

Sessió ordinària del dia 29 de desembre del 2011

El dia 29 de desembre del 2011, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 60/2011, que és el següent:

1. Examen i votació del Projecte de Llei del pressupost per a l'exercici del 2012, així com del Projecte de pressupost del Tribunal Constitucional i el del Consell General pel mateix exercici.

2. Examen i votació del Projecte de Llei per la qual es constitueix la Societat de Gestió Col·lectiva de Drets d'Autor i Drets Veïns del Principat d'Andorra.

3. Examen i votació del Projecte de Llei de suplement de crèdit per un import de 224.311,18 euros, per fer front al pagament de la totalitat de les ajudes públiques de l'exercici 2011 a les entitats esportives constituïdes legalment.

4. Examen i votació de la ratificació del Conveni europeu del paisatge, fet a Florència el 20 d'octubre del 2000.

5. Examen i votació del Projecte de Llei de modificació de la Llei 17/2008, del 3 d'octubre, de la seguretat social.

6. Examen i votació del Projecte de Llei de modificació de la Llei 30/2007, del 20 de desembre, de la comptabilitat dels empresaris, modificada per la Llei 8/2010, del 22 d'abril.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Vicenç Mateu Zamora i Mònica Bonell Tuset, Síndic General i Subsídica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sra. Olga Adellach Coma
M. I. Sr. Miquel Aleix Areny
M. I. Sr. Pere Altimir Pintat
M. I. Sr. Daniel Armengol Bosch
M. I. Sr. Gerard Barcia Duedra
M. I. Sr. Josep Anton Bardina Pau
M. I. Sr. Ladislau Baró Solà
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M. I. Sra. Roser Bastida Areny
M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset
M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot
M. I. Sra. Sílvia Calvó Armengol
M. I. Sr. Carles Enseñat Reig
M. I. Sra. Sofia Garrallà Tomàs
M. I. Sra. Olga Gelabert Fàbrega
M. I. Sra. Montserrat Gil Torné
M. I. Sra. Rosa Gili Casals
M. I. Sra. Mariona González Reolit
M. I. Sra. Celine Mandicó Garcia
M. I. Sra. Meritxell Mateu Pi
M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora
M. I. Sr. Xavier Montané Atero
M. I. Sr. Pere Obiols Mogio
M. I. Sra. Patrícia Riberaygua Marme
M. I. Sr. David Rios Rius
M. I. Sra. Sílvia Riva González
M. I. Sr. Martí Salvans Abetlla
M. I. Sr. Aleix Varela González
M. I. Sra. Meritxell Verdú Marquilló

També hi és present el M. I. Sr. Antoni Martí Petit, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Jordi Cinca Mateos, Ministre de Finances i Funció Pública; Jordi Alcobé Font, Ministre d'Economia i Territori; Gilbert Saboya Sunyé, Ministre d'Afers Exteriors; Marc Vila Amigó, Ministre de Justícia i Interior; Cristina Rodríguez Galan, Ministra de Salut i Benestar; Roser Suñé Pascuet, Ministra d'Educació i Joventut; Francesc Camp Torres, Ministre de Turisme i Medi Ambient i Albert Esteve García, Ministre de Cultura.

Assisteix també a la sessió el Sr. Valentí Martí Castanyer, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. David Rios Rius, secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.04h)

El Sr. síndic general:

Passem, doncs, al punt primer de l'ordre del dia.

1. Examen i votació del Projecte de llei del pressupost per a l'exercici del 2012, així com del Projecte de pressupost del Tribunal Constitucional i el del Consell General pel mateix exercici

L'Informe de la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost ha estat publicat en el Butlletí número 60/2011, del 27 de desembre.

Exposa l'Informe el Sr. Pere Altimir Pintat, nomenat ponent per part de la comissió.

El Sr. Pere Altimir:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 19 de desembre, la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost em va nomenar ponent pel Projecte de llei del pressupost per a l'exercici del 2012, i com a tal exposo avui davant del Consell General l'Informe de la Comissió.

La Comissió Legislativa de Finances i Pressupost en el decurs de les reunions celebrades els dies 20 i 22 de desembre del 2011, ha analitzat el Projecte de llei i les esmenes que hi han estat presentades.

Al Projecte de llei s'han presentat un total de 23 esmenes, de les quals 13 han estat presentades pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata i 10 han estat presentades pel Grup Parlamentari Demòcrata.

De les esmenes presentades, 5 esmenes s'han aprovat per unanimitat, 6 esmenes s'han aprovat per majoria, 7 esmenes no han estat aprovades i 5 esmenes han estat retirades.

D'altra banda, per coherència amb l'esmena 11, que s'ha aprovat per majoria, s'ha de modificar l'article 10 del pressupost de despeses de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, als càrrecs, en el sub-concepte 1.000, Consell d'Administració, quedant el text següent: "...correspon a la remuneració que perceben els administradors del Consell d'Administració de la CASS sense cap increment salarial".

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'Informe de la Comissió aprovat per unanimitat, el text del qual es sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Passem, doncs, a les intervencions per part del grup parlamentaris.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, té la paraula el Sr. Jaume Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

La intervenció d'avui del Grup Parlamentari Socialdemòcrata ha de ser breu en la línia de brevetat imposada en la tramitació d'aquest Projecte de llei del Pressupost pel 2012.

El debat de totalitat que es va mantenir en la sessió del 15 de desembre ens va permetre exposar la nostra disconformitat en els plantejaments polítics, econòmics, tributaris i financers amb els quals se'ns presenta el Projecte de Pressupost del 2012.

El torn de rèpliques d'aquell debat, del dia 15 de desembre, ens va fer refermar més encara en el nostre plantejament alternatiu. Vam presentar 6 eixos d'un pressupost alternatiu que vaig exposar el dia 15 i que no repetiré pas avui. La tramitació de les esmenes en comissió amb aquell llarg debat de 19 minuts dut a terme el dimarts, dia 20 de desembre, haurà servit almenys, per eliminar amb les 4 esmenes votades per unanimitat, l'evident inconstitucionalitat de 2 articles del Projecte. L'abstenció del Grup Demòcrata en la votació de les nostres dues esmenes de modificació al pressupost de despeses de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, també haurà permès eliminar la incoherència que representava proposar un augment en la retribució dels membres del Consell d'Administració de la Caixa Andorrana de Seguretat Social en uns moments on es pretén donar tisorades a sous i pensions.

Tanmateix, no podem donar el nostre vot favorable al Projecte que es presenta en l'Informe de la Comissió, i votarem en contra.

Nosaltres quan parlem de política pressupostària entenem que també estem parlant de política, política que inclou per descomptat una bona gestió pressupostària però, massa sovint, en aquests brevíssims debats que hem estat tenint durant aquest mes se'ns està responnent amb una lògica comptable perversa esperonada per un pressupost minvant.

Certament, no estem pas en un bon moment, en un moment en què es pugui qualificar de còmode des de cap punt de vista però, el problema no és acceptar un diagnòstic tot i que es poden perfectament matisar i diversificar causes irresponsables de la crisi en què ens trobem. El problema és que el vostre diagnòstic sempre al·ludeix, en primer terme, a referències a les millors capacitats de l'empresa privada per resoldre situacions complicades, privatitzant la gestió dels serveis, reduint el paper de les institucions públiques o vinculant catàstrofes i protagonisme públic. És el discurs neo-liberal que pretén que els Serveis Públics s'haurien d'auto finançar.

Els deia en el debat de totalitat que l'austeritat ni que sigui justa no representa per a nosaltres cap futur per un país; per Andorra. Per això, no podem votar un pressupost de resignació i sense horitzó.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Intervé per part del Grup Parlamentari Demòcrata el Sr. Daniel Armengol.

El Sr. Daniel Armengol:

Bé, moltes gràcies Sr. síndic.

Fa tot just 15 dies vàrem poder debatre la totalitat d'aquest pressupost que avui es sotmet a consideració de la Cambra, en vàrem poder debatre, doncs, les virtuts i vàrem poder debatre el perquè del nostre vot desfavorable a l'esmena a la totalitat presentada per el Grup Socialdemòcrata.

Per no fer-me, doncs, massa repetitiu, centraré la meva intervenció en explicar per què el nostre grup parlamentari pensa que aquest és un bon pressupost i les raons que el portaran a votar-hi a favor, raons de fons i raons de forma.

Les primeres raons que ens portaran, doncs, a donar suport a aquest pressupost, com no pot ser d'una altra manera, són les qüestions de fons:

Aquest pressupost contempla per primer cop una diversificació substancial en els ingressos del Govern amb una recaptació en impostos directes de prop de 28 milions d'euros per a l'any 2012, gràcies a l'entrada en vigor de l'impost de societats, el d'activitats econòmiques i la continuïtat de l'impost de la renda dels no residents. Aquesta diversificació era necessària i portarà el Govern a tenir uns ingressos de 334 milions d'euros per al proper exercici, sempre i quant la conjuntura econòmica sigui la que es preveu en les línies de criteri establertes pel Ministeri.

Es un pressupost que marca l'esforç ja engegat en el camí cap a l'austeritat i la contenció de la despesa, especialment en la despesa corrent, en felicitem al Govern i l'animem a seguir en el mateix sentit.

Arran d'aquesta recaptació es donarà un important impuls a les polítiques en prestacions socials augmentant-ne les partides en més d'un 28% respecte a les liquidades el 2010, un clar impuls també al sector turístic i comercial del nostre país, amb 14 milions d'euros destinats a Andorra Turisme, o més ben dit, destinats a fer venir més turisme a Andorra amb clara vocació de reactivar el sector.

Els hi deia fa 15 dies que el que marcarà els pròxims anys no serà tant l'endeutament global sinó la capacitat dels diferents governs de generar caixa, la seva capacitat de retorn dels compromisos contrets i la seva capacitat de reactivar l'economia, per tant reinventar-se.

Centrant-nos, doncs, ara en les raons de forma. Vull aprofitar la meua intervenció per felicitar el govern per haver sabut engegar tots els mecanismes necessaris i convèncer amb ells les agències de qualificació d'haver mantingut el nostre Rating. Això, dona un clar missatge de seguretat i solvència que permetrà certa estabilitat pressupostària, i si més no, permetrà ajustar el compte de les despeses financeres i lluitar contra l'increment del diferencial del tipus d'interès.

Tenim entès també, que aquest informe fa clares referències a l'estabilitat política i a la capacitat de l'actual parlament, a través de la seva àmplia majoria, de tirar endavant les tan necessàries reformes estructurals que necessita el nostre model de país. Sense pressa, però sense pausa.

Serà, doncs, un clar missatge d'estabilitat i de seguretat que, per primer cop des de l'última dècada, es tingui un pressupost aprovat abans que acabi l'any. Pensem que és una excel·lent notícia de la qual ens haurem de felicitar.

Aquest pressupost ha estat en disposició dels grups parlamentaris durant dos mesos abans de presentar-hi les esmenes. Durant 10 dies més les 23 esmenes

presentades s'han treballat i s'han estudiat tant en el si dels grups com en el si de la comissió abans d'ésser aprovades, transaccionades o rebutjades, principalment, en aquest cas, per falta de coherència amb la línia marcada pel Govern al que donem suport o als compromisos contractuals ja concrets amb anterioritat.

S'han aprovat per majoria les dues esmenes relatives als salaris del Consell de la CASS, presentades pel grup socialdemòcrata, també l'esmena presentada pel nostre grup que permetrà que els proveïdors de Govern cobrin automàticament l'interès legalment establert en el cas de demora dels pagaments. Les 8 esmenes referents al possible envaïment de competències amb el Consell General han estat transaccionades entre tots els membres de la comissió per unanimitat, 8 esmenes de les 23 han estat rebutjades pels motius que exposava anteriorment.

Estem clarament davant d'un pressupost de transició, transició que estem segurs quedarà reflectida en els propers exercicis pressupostaris, iniciant el camí cap a l'equilibri de les Finances Públiques i cap a un model més sostenible.

Un model que com els hi deia, passa per engegar les necessàries reformes que s'hauran d'abordar durant el primer semestre del 2012 començant per la reforma de la Caixa Andorrana de Seguretat Social, -recordar-vos només que aquest pressupost augmenta en 50 milions d'euros les transferències corrents respecte a les liquidades el 2010 en aquests conceptes- la reforma també ineludible de la Llei de transferències i competències i que però, anirà íntimament lligada amb la revisió de la Llei de la Funció Pública, per poder sospesar el rol de l'Administració Pública en la seva globalitat.

Per últim, només em queda lamentar que els arguments expressats pel Govern i pel nostre grup parlamentari en la sessió del debat a la totalitat, no siguin compartits pel grup de l'oposició. Aquest pressupost hagués estat un vot de confiança, un vot de seguretat envers la ciutadania, un vot, Sr. cap de Govern, que avui 29 de desembre del 2011, 2 dies abans de s'acabi l'any, li donaran 22 consellers.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna intervenció per part de Govern...

Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

El passat dia 15 de desembre en el transcurs del debat a la totalitat del pressupost i de l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, ja vaig tenir l'ocasió de defensar el pressupost amb una extensa intervenció, en la qual vaig desgranar els eixos principals que l'han inspirat.

No s'escau ara repetir aquella intervenció ni reiterar els arguments esgrimits. Sí que voldria aprofitar aquesta breu intervenció, no únicament per demanar el suport d'aquesta Cambra al pressupost, sinó també, per refermar el convenciment personal i del Govern, que aquest és un pressupost realista i ajustat al moment que estem vivint.

Un moment condicionat per una profunda crisi i les conseqüències socials que d'aquesta se'n deriven: pèrdua de llocs de treball, famílies amb dificultats per arribar a final de mes i risc real que molts ciutadans es quedin despenjats.

Una profunda crisi agreujada per l'esgotament del nostre tradicional model econòmic i per les extraordinàries restriccions al crèdit que està vivint tant el sector públic com el privat.

En el debat de fa 15 dies, des de l'oposició, es van voler contraposar dos models antagònics: l'un, -si m'ho permeten, utilitzant paraules del Sr. Bartumeu- de manual neoliberal: reducció dràstica de la despesa -sempre en detriment dels més febles- i dels serveis públics, malbaratant l'estat del benestar, evitant incidir en els ingressos i en tot cas protegint els més poderosos.

L'altre de tall més Keynesià, tot i que jo no m'atreviré a qualificar-lo de manual perquè en tot cas darrerament s'estan fent molts estereotips de Keynes i em sembla que en caldria alguna relectura del mateix, però en tot cas, sí que se'ns proposava un model amb receptes de política expansiva en el qual el dèficit passa a ser un problema secundari, en el qual l'Estat injecta diners per reactivar l'economia i en què el preu dels serveis públics no té importància.

Sres. i Srs. consellers, en el pressupost que avui es sotmetrà a votació no hi trobaran reflectit cap d'aquests dos models. Ni polítiques neoliberals ni polítiques expansives. Front als tòpics, la realitat s'acaba imposant. El que tenim és:

- Un pressupost en el qual tant en el capítol 2 com en el capítol 4 creixen, per sobre de totes, les partides de caire marcadament social i de suport als més desafavorits.

- Un pressupost en el qual es normalitzen els criteris de rigor i austeritat en la gestió, però on es té especial cura de garantir amb recursos humans i econòmics els serveis públics d'educació i sanitat.

- Un pressupost en el qual efectivament no hi ha polítiques expansives en despesa i inversió. Perquè les desitjables polítiques expansives en moments de crisi només te les pots permetre si tens uns comptes sanejats, i no és el nostre cas.

- Un pressupost que aposta per la reactivació dels sectors tradicionals com el turisme i on s'assenten les bases per poder encarar la diversificació i l'obertura econòmica.

- Un pressupost que recull la voluntat de diversificar els ingressos de l'estat i d'avançar l'entrada en vigor de l'impost de societats i l'impost d'activitats econòmiques.

És a dir, un pressupost que fuig de dogmes i manuals i que conjuga la realitat, les necessitats i les possibilitats que té avui per avui el país.

No es tracta de caure en l'autocomplaença, no ens ho podem permetre. Ni tan sols bones notícies com el fet que l'agència Standard & Poors hagi mantingut el raiting d'Andorra ho justificarien.

Els hi deia en la meva defensa del Projecte que aquest era un pressupost de transició -ara també ens ho recordava el Sr. Armengol- i també els hi deia que sent l'únic pressupost possible en aquests moments no és un model a eternitzar.

No podem perdre de vista l'objectiu de l'equilibri pressupostari i ho hem de fer de manera inequívoca però progressiva. És a dir, de manera que ho puguem pair i no deixem persones pel camí. Ho deia fa 15 dies, i ho cito textualment "hem de ser conscients que aplicar de sobte mesures dràstiques de constricció pressupostària tindria uns efectes encara pitjors. Per això el Govern ha fixat l'objectiu de l'equilibri pressupostari en l'any 2015, per compaginar mesures de reactivació econòmica amb les reformes i ajustos ineludibles".

Però, Sres. i Srs. consellers, l'any 2015 és a tocar. Per tant, cal accelerar les reformes. Amb l'actual estructura econòmica, el nivell d'endeutament i el context de crisi, si no abordem la reforma de la CASS, de les transferències als comuns, de la Funció Pública, completem la fiscalitat directa i no accelerem l'obertura econòmica serà impossible arribar a l'equilibri pressupostari. I renunciar-hi, no ho dubtin, ens portaria tard o d'hora al col·lapse de les finances públiques.

L'informe de Standard & Poors -al que feia referència també el Sr. Armengol fa una estona- no únicament reconeix el camí encetat com el camí a seguir. També valoritza -i també ens ho deia el Sr. Armengol- la majoria parlamentària que dona suport al Govern i la perspectiva d'estabilitat política. Això, equival a dir que tenim una enorme responsabilitat i

no hi haurà excuses que justifiquin no encarar les reformes estructurals de forma decidida.

Si els hi parlo en el marc del debat de pressupost de les reformes és perquè, finalment, el pressupost no és res més que el reflex de les polítiques que vol impulsar el Govern i la majoria i per tant, els propers pressupostos no faran altra cosa que recollir i transformar en números tot allò que siguem capaços de canviar en lleis.

Acabada la meva intervenció, ara fa 15 dies, en el debat de totalitat, agraint a la Sindicatura i al conjunt dels consellers l'esforç que estan fent per accelerar la tramitació del pressupost, i els hi deia i cito, "que més enllà dels efectes pràctics i econòmics que hi són, hi ha un efecte psicològic. Després de dos anys sense pressupost poder tenir aprovat el pressupost abans de finals d'any seria un missatge de normalitat -els hi deia- a la ciutadania i un reflex de l'estabilitat que van voler donar als electors el passat 3 d'abril".

En aquest sentit també es pronunciaven 5 consellers generals del Grup Parlamentari Demòcrata en un article d'opinió publicat avui mateix i ho comparteixo totalment.

En el mateix article també feien un esment al fet que Govern entrés el darrer dia permès per la llei el projecte de pressupost. També em faig meu aquest comentari i adquireixo el compromís d'avançar, al límit legal establert, l'entrada a tràmit parlamentari del projecte de pressupost per a l'any 2013 i així facilitar als M. I. Consellers el seu anàlisi i posterior debat i alhora, normalitzar la seva aprovació dins l'exercici anterior a la seva entrada en vigor.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Si no hi ha intervencions procedirem a la votació del Projecte de llei.

S'obre el temps per votar.

Si vol procedir al recompte Sr. secretari.

El Sr. David Rios:

22 vots a favor.

6 vots en contra.

El Sr. síndic general:

Bé, doncs, a la vista del resultat declaro aprovat el Projecte de llei del pressupost per a l'exercici del 2012, així com del Projecte de pressupost del

Tribunal Constitucional i el del Consell General pel mateix exercici.

Passem, doncs, al segon punt de l'ordre del dia.

2. Examen i votació del Projecte de llei per la qual es constitueix la Societat de Gestió Col·lectiva de Drets d'Autor i Drets Veïns del Principat d'Andorra.

L'Informe de la Comissió Legislativa d'Economia ha estat publicat en el Butlletí número 53/2011, del 25 de novembre i el Grup Parlamentari Socialdemòcrata hi ha formulat 4 reserves d'esmena.

Intervé per exposar l'Informe de la Comissió la Sra. Olga Gelabert Fàbrega, nomenada ponent per part de la comissió.

La Sra. Olga Gelabert:

Gràcies Sr. síndic

El passat 6 d'octubre va iniciar-se la tramitació del Projecte de llei per la qual es constitueix la Societat de Gestió Col·lectiva de Drets d'Autor i Drets Veïns del Principat d'Andorra i dins dels terminis establerts els grups parlamentaris vam presentar-li 27 esmenes. El Grup Parlamentari Socialdemòcrata va formular 20 esmenes i el Grup Parlamentari Demòcrata 7. La comissió va iniciar els seus treballs el 10 de novembre amb la meua nominació com a ponent i va reunir-se els dies 16, 17 i 23 de novembre per debatre i votar les esmenes presentades. De les esmenes presentades 18 van ser aprovades per unanimitat, 8 de les quals transaccionals, 2 esmenes van ser aprovades per majoria, 3 esmenes van ser retirades i 4 esmenes van ser rebutjades.

D'altra banda, els membres de la comissió van acordar per unanimitat fer algunes revisions ortogràfiques al text i en coherència amb l'esmena 8, esmena transaccional i aprovada per unanimitat modificar el paràgraf 9è de l'exposició de motius.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, acabada la intervenció del ponent, proposo procedir al debat i votació dels articles que han estat objecte de reserva d'esmena i continuar amb les altres parts del text després.

Demano al Grup Parlamentari Socialdemòcrata si vol procedir al debat de les 4 esmenes conjuntament o separatament...

Conjuntament...

Bé, les reserves d'esmena corresponen a les esmenes de l'Informe del Ponent números 18, 22, 23 i 24.

Intervé per defensar les esmenes el Sr. David Rios Rius.

El Sr. David Rios:

Gràcies Sr. síndic.

El Projecte de llei pel qual es constitueix la Societat de Gestió Col·lectiva de Drets d'Autor i Drets Veïns del Principat d'Andorra conté com un annex els estatuts de la Societat de Gestió Col·lectiva de Drets d'Autor i Drets Veïns del Principat d'Andorra.

El Grup Parlamentari Socialdemòcrata ha presentat 4 reserves d'esmena als estatuts de la Societat de Gestió Col·lectiva de Drets d'Autor i Drets Veïns del Principat d'Andorra.

Les 4 reserves d'esmena fan referència als articles dels estatuts que permeten la possibilitat que el Consell d'Administració de la Societat de Drets d'Autor estigui format per membres no andorrans i sense residència a Andorra.

No entenem quin pot ser l'interès del Govern de DA i del Grup parlamentari que li dona suport perquè persones físiques o jurídiques estrangeres sense residència al país formin part del Consell d'Administració de la futura Societat de Drets d'Autor.

Segons els estatus que avui previsiblement s'aprovaran, el Consell d'Administració és l'òrgan de Govern i de representació de la Societat de Drets d'Autor.

Les competències del Consell d'Administració són gestionar la Societat de Drets d'Autor, administrar el seu patrimoni i disposar dels béns i drets i de representació. Particularment, els estatuts descriuen 22 competències entre les quals destacaria per la seva importància les següents:

- Confeció i aprovació de les normes de règim interior relatives als mètodes i les regles de repartiment de les quotes.
- Establiment i presentació a l'Assemblea General, per a la seva aprovació de les tarifes generals de la Societat de Drets d'Autor.
- Designació i cessació del director si s'escau
- Contractació de personal, obres subministraments o prestacions de serveis
- Acordar l'admissió o la baixa dels membres de la societat

Vistes algunes de les principals competències que ha de desenvolupar el Consell d'Administració, ens preguntem quins són els beneficis per a la Societat de Drets d'Autor i per al país que hi hagi persones físiques o jurídiques al Consell que no siguin andorranes ni visquin a Andorra.

No entenem què pot aportar a Andorra i a la defensa dels drets d'autor andorrans que, per exemple, un membre del Consell d'Administració sigui espanyol amb la residència legal a Pozuelo de Alarcón a la comunitat de Madrid.

Som totalment contraris a cedir una cadira del Consell d'Administració a persones físiques o jurídiques no andorranes i sense residència legal a Andorra.

Som contraris perquè entenem que la societat andorrana de drets d'autor i drets veïns serà la principal i única defensora dels drets d'autor i veïns andorrans. Recordem que per aquesta raó es constitueix aquesta societat. Per tant, discrepem profundament del Govern amb la idea que es puguin defensar correctament els drets d'autor andorrans des d'un despatx de Madrid, París o Nova Zelanda.

Som contraris perquè pensem que els membres del Consell d'Administració han de tenir un elevat coneixement sobre en quin estat es troba i quin és el funcionament de l'economia del nostre país quan s'hagin de prendre decisions sobre el dimensionament de la Societat, la proposta de tarifes a pagar pels usuaris i sobre el repartiment de les quotes entre els seus membres.

Dubtem profundament que l'interès que pugui tenir una persona física o jurídica no andorrana o un resident a l'estranger per participar al Consell d'Administració vagi a favor dels interessos de la societat i del país.

Els socialdemòcrates estem a favor de la constitució d'una societat de drets d'autor andorrana, que defensi tant els drets d'autor andorrans com el teixit productiu del país, no estem d'acord en vendre aquesta societat a interessos purament especulatius i recaptatoris. És una greu pèrdua de sobirania pel país i per les seves ciutadanes i ciutadans.

En definitiva, aquesta opció obre la porta a què empreses com EGEDA o SGAE, gestionin els drets d'autor andorrans. Recordo que EGEDA és una empresa privada espanyola equivalent a la SGAE que protegeix els drets dels productors audiovisuals a la que el Govern de DA s'hi ha compromès a tres nivells. El Govern es va comprometre a EGEDA que el Consell General aprovaria aquesta llei abans de finalitzar l'any, tal com es farà avui. Govern també va comprometre's amb EGEDA que la futura societat de drets d'autor signarà un acord de col·laboració temporal -val a dir sense definició de durada ni de cost i adjudicada a dit- amb EGEDA per a què proveeixi la logística necessària per realitzar la gestió dels drets de propietat i finalment, Govern i el grup que li dona suport permetrà que EGEDA entri, si vol, al Consell d'Administració.

Tot plegat és un autèntic escàndol. Per això, alguns ja anomenen aquesta llei la Llei "EGEDA".

Si els molt il·lustres consellers del Grup Parlamentari Demòcrata veuen bé aquesta possibilitat pel Consell d'Administració de la Societat andorrana de Drets d'Autor, els proposaria modificar tot un seguit de lleis per obrir aquesta mateixa possibilitat a altres Consells d'administració, com pot ser el d'Andorra Turisme, Andorra Desenvolupament i Inversió, la CASS, STA, FEDA... Possiblement no hi estaran d'acord. És per això que encara que ja tinguin decidit el vot a aquestes reserves d'esmena, voldria que reflexionessin sobre el què votaran. En un futur relativament proper podrem sentir l'impacte que ha tingut aquesta mesura que avui s'aprovarà.

Gràcies senyor síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Demanaria al Govern si vol intervenir ara...

Sr. Jordi Alcobé.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

Faré igualment la defensa d'aquesta intervenció de forma global per les 4 reserves d'esmena que s'han presentat pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Abans de tot, voldria... m'agradaria exposar els dos objectius perseguits per a aquest Projecte de Llei:

- El primer, i més urgent, el de complir amb els nostres compromisos internacionals i amb la Llei sobre Drets d'Autor i Drets Veïns, del 10 de juny del 99 i que requereixen la constitució d'una entitat de dret públic per la gestió col·lectiva de drets d'autor i veïns.

- El segon, el d'aprofitar el nou marc regulador per crear un nou sector econòmic vinculat a la protecció, gestió i explotació de la propietat intel·lectual i del que Andorra pot oferir unes condicions excel·lents per atreure autors i demés titulars de drets estrangers que vulguin protegir, gestionar i explotar el seu repertori dins d'Andorra.

Per tant, es tracta de definir un model de societat gestora que permeti compaginar la protecció dels drets d'autor amb l'obertura d'un nou sector econòmic amb possibilitats reals de generació d'activitat. És en aquest segon objectiu el de l'obertura econòmica i la generació d'un nou sector d'activitat que s'emmarca la participació de membres estrangers al Consell d'Administració de la societat. Aquest és l'interès per Andorra Sr. Rios. I perquè el model de Gestió de Drets d'Autor i Drets Veïns a

Andorra sigui atractiu pels titulars de drets estrangers, per aconseguir que aquests encomanin la gestió dels seus drets a la societat andorrana; en primer lloc caldrà que la Societat Gestora andorrana disposi d'una bona xarxa de convenis de reciprocitat amb societats gestores estrangeres. D'aquesta forma la Societat Gestora Andorrana recaptaria els ingressos dels Drets d'Autor i Drets Veïns per compte del seus titulars estrangers una part dels quals revertiria a Andorra mitjançant les quotes d'administració per destinar, entre altres, la promoció de la cultura i les prestacions artístiques a Andorra.

I, si a això hi afegim un marc fiscal atractiu que bonifica un 80% les rendes provinents dels Drets d'Autor i dels Drets Veïns, tal i com està previst en l'impost sobre societats, estem segurs que la creació d'aquest nou model de societat gestora no comportarà únicament el compliment d'uns compromisos legals per a Andorra sinó que a més a més serà un element essencial per la construcció d'un nou sector econòmic que giri al voltant dels drets d'autor i dels drets veïns com un dels elements claus del nou model d'obertura econòmica.

En definitiva, si volem disposar d'una societat moderna i atractiva ens cal dotar-li de les eines pròpies que permetin que titulars de drets estrangers no residents puguin ser membres de la societat i participar de la gestió dins del consell d'administració que no és més que la seva societat que gestiona els seus drets. I creiem que cal donar a aquests titulars de drets les màximes possibilitats possibles per tal que confiïn plenament en el Principat d'Andorra.

Però, aquesta obertura del Consell d'Administració a membres estrangers no és il·limitada. Els articles 16.3 i 17.3 dels estatuts de la societat estableixen unes salvaguardes mínimes per garantir la presència de com a mínim 4 andorrans o residents legals a Andorra al Consell d'Administració: 2 en condició i titulars de drets i 2 en condició de representants del Govern, alhora, que requereix que el president i el vicepresident de la societat siguin andorrans o residents legals a Andorra.

Per exemple, si la societat gestionés drets d'autor de cinc grups de drets diferents com a autors d'obres literàries, obres musicals, enregistraments audiovisuals de radiodifusió i d'obres fotogràfiques, cada un d'aquests cinc grups d'autors que els hi hagin encomanat gestionar els seus drets podrien tenir un representant al Consell d'Administració i d'aquests cinc, dos haurien de ser andorrans o residents legals a Andorra i a més a més hi hauria dos altres persones andorranes o residents nomenades pel Govern. En total, en aquest exemple

hi hauria set membres del Consell d'Administració dels quals quatre serien andorrans o residents.

Però a més, el veritable control en quant a la seva principal funció de la societat -com heu repetit abans-, que és la fixació i recaptació de les tarifes dels usuaris dels drets i la posterior distribució dels seus ingressos nets als seus titulars està garantit per un dret de "veto" dels membres del Govern. Així, encara que el Consell d'Administració estigui representat majoritàriament per membres estrangers no residents, no hi ha cap risc, -com ho vol fer creure el Grup Parlamentari Socialdemòcrata-, de possibles abusos sobre l'activitat de la societat. Al contrari, nosaltres veiem aquest model com una gran oportunitat per Andorra i no com una amenaça. I lamentem que un cop més, i en un moment en què l'obertura econòmica a la inversió estrangera és un camí imprescindible per incrementar l'activitat econòmica d'Andorra, per crear nous llocs de treball i nous sectors d'activitat, el vostre partit encara s'esforci per demonitzar els inversors estrangers, aquesta cop en el sector de la propietat intel·lectual, i per crear un alarmisme infundat contraproductiu i obsolet.

I a més, Andorra en aquest tema, tampoc ha innovat res. En la pràctica de gairebé arreu del món els titulars de drets d'autor i drets veïns poden ser membres tant de societats de gestió de drets d'autor, dels estats dels quals són nacionals com residents legals o de societats de gestió col·lectiva estrangeres.

Així per exemple, un bon nombre de titulars de drets llatinoamericans han optat per obtenir els seus drets gestionats per societats de gestió col·lectiva nord-americanes, o europees, especialment espanyoles, donant la major seguretat i condicions que els ofereixen aquestes societats estrangeres en comparació amb les llatinoamericanes. I a més no els discriminen en quant a la seva participació en els òrgans sobirans de la societat.

Per exemple, a França, amb les societats SACEM i ANGOA, a Luxemburg amb SACEM, a Bèlgica amb SAVAM, a Irlanda amb IMRO, al Regne Unit amb PRS, als Estats Units amb ESCAP i BMI, o a Itàlia amb CIAE. Aquestes societats, totes elles de gestió col·lectiva de drets d'autor, entre moltes altres accepten a titulars de drets estrangers no residents, i els seus estatuts no els discriminen en quant a la seva participació en els seus òrgans d'administració. I dubto que aquests països hagin perdut sobirania amb aquest model de gestió.

En resum i per concloure, no cal veure bruixes allà on no n'hi ha. I cal saber si ens creiem o no això de l'obertura econòmica. Això també és obertura econòmica.

El model de societat gestora de drets d'autor i drets veïns que preveu aquest Projecte de llei amb la participació d'estrangers no residents del consell d'administració garanteix l'atractiu del nostre país, per afavorir l'aportació de la gestió del repertori d'autors i de més titulars de drets estrangers a la societat.

Alhora, la participació mínima de quatre membres andorrans o residents legals a Andorra, juntament amb els drets de veto del Govern sobre la fixació de les tarifes, garanteixen una gestió justa i adaptada a requeriments internacionals.

Per tot l'exposat, el Govern proposa no aprovar les quatre reserves d'esmena del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies. Intervé per part del Grup Parlamentari Demòcrata, la Sra. Olga Gelabert.

La Sra. Olga Gelabert:

Gràcies Sr. síndic.

Si em permeteu també faré l'exposició de la proposta de les reserves d'esmena en bloc, ja que totes les reserves d'esmena fan referència a la participació o no dels no residents legals al país al Consell d'Administració de la Societat de Gestió Col·lectiva de Drets d'Autor i Drets Veïns del Principat d'Andorra.

Avui es sotmet a l'aprovació d'aquesta Cambra, si escau, el Projecte de llei per la qual es constitueix la Societat de Gestió Col·lectiva de Drets d'Autor i Drets Veïns del Principat d'Andorra.

El Grup Socialdemòcrata, com ho ha explicat amb detall el conseller David Rios, ha presentat quatre reserves d'esmena per evitar que al Consell d'Administració s'hi puguin designar representants estrangers sense residència legal.

Entenem que el text presentat pel Govern i analitzat en comissió crea una societat gestora pròpia, única i amb naturalesa jurídica d'entitat de dret públic. El mateix text preveu que el Govern tindrà els controls necessaris sobre els aspectes de més importància pel funcionament de la societat gestora com el dret de vet per a l'establiment de tarifes, o les quotes del recaptat per exemple. A més, no cal oblidar que, tal i com ha explicat el Sr. ministre, i com està previst en la llei, com a mínim, 4 membres del Consell d'Administració seran andorrans o residents a Andorra, i que tant el president com el vicepresident de la societat gestora hauran de ser andorrans i residents a Andorra.

Per tant no ho veiem com una pèrdua de sobirania o una amenaça envers Andorra la presència d'estrangers no residents en el Consell d'Administració. Per contra, si algun cop algun estranger no resident accedeix al Consell d'Administració de la societat gestora, creiem que aquest fet serà positiu ja que voldrà dir que ha encomanat la gestió dels seus drets a la societat, que ha rebut el suport d'altres membres de la societat per estar al Consell d'Administració, i que probablement podrà aportar a la societat punts de vista diferents, contactes i idees constructives per al seu creixement.

Si volem que aquesta societat també representi oportunitats per a la implantació dels nous sectors econòmics creiem que s'han de donar facilitats als estrangers no residents i per tant se'ls hi ha de donar cabuda al Consell d'Administració.

A més, vull recordar que la gran majoria de les societats gestores i en especial aquelles que compten amb més membres, no prohibeixen en els seus estatuts que en els consells d'administració hi puguin participar estrangers no residents. És cert que algunes societats gestores restringeixen la participació en els seus consells d'administració a residents en estats del seu entorn i influència (per exemple, les societats gestores, la francesa la italiana, que restringeixen els seus consells d'administració a residents en la Unió Europea i en l'espai econòmic europeu), però moltes altres, tant de la Unió Europea com dels Estats Units d'Amèrica o d'altres estats, no fan cap restricció. Creiem que per a Andorra no té sentit aplicar restriccions respecte a residents en els estats del seu entorn o influència, i que cal permetre, si és el cas, que un autor o un productor audiovisual nord-americà o llatinoamericà, si rep el suport necessari de la resta de membres de la nostra societat gestora, pugui accedir al Consell d'Administració.

Tot i així, per respondre a les inquietuds del Grup Socialdemòcrata tot i conservant els avantatges de disposar d'un consell d'administració amb presència d'estrangers no residents, el Grup Demòcrata va proposar transaccionar l'esmena afegint l'obligació de disposar d'una majoria d'andorrans al consell d'administració. Aquesta proposta de transacció permetia la participació d'estrangers no residents en el consell d'administració de la SDADV, preservant una majoria per a andorrans i residents a Andorra. Podia ser una bona solució perquè permetia que la SDADV pogués seguir sent atractiva per a estrangers no residents a Andorra. Però el Grup Socialdemòcrata va refusar l'esmena.

Entenem que si el Grup Socialdemòcrata realment hagués estat preocupat per la possible pèrdua de sobirania, aquesta proposta de transacció era una

bona oportunitat ja que limitava la presència d'estrangers no residents al consell d'administració.

Per tots aquests motius, el Grup Parlamentari Demòcrata votarà en contra de les reserves d'esmena presentades pel Grup Socialdemòcrata.

Gràcies senyor síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies. Altres torns d'intervenció...

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata té la paraula el Sr. David Rios.

Poden parlar des de l'escó si volen.

El Sr. David Rios:

Gràcies Sr. síndic.

Bé únicament perquè quedi clar.

Els estatuts defineixen que cada grup de membres de la societat de drets d'autor podrà tenir un representant al Consell d'Administració. Per tant es preveu un grups de membres, per tant es referiríem a 10 consellers més dos membres andorrans designats per Govern. Per tant la societat sempre tindrà un màxim de 12 membres.

En aquest cas, estem comentant que dels 12 membres, tal i com està en la Llei, vuit poden ser estrangers sense residència legal a Andorra.

Continuem sense veure l'interès que això sigui així.

De fet, en quant a l'obertura econòmica que ha citat el ministre, i el nou sector d'activitat, ens semblaria bé, però ens recorda una mica el conte de la lletera. Ens recorda també les grans previsions que es van fer quan es va posar en marxa l'Oficina de Marques d'Andorra.

Nosaltres som partidaris que en temes d'aquest calat, en el qual ens hi juguem la nostra defensa perquè ningú més ho farà, preferim en aquest sentit, que siguin els andorrans o residents a Andorra els que coneguïn ben bé quina és la nostra situació, que s'ocupin d'aquests afers.

I si realment hi ha interès que vingui inversió estrangera i que s'integri dins del Consell d'Administració, doncs una solució és que creïn una societat a Andorra, que paguin els impostos que els hi pertocuin, com totes les societats andorranes.

De fet, de ben segur que establir-se a Andorra, li permetrà conèixer millor el país i per tant prendre millors decisions.

I finalment per contestar a la consellera que ha comentat la transacció que es va proposar en comissió, doncs és cert que vam estar valorant si l'acceptàvem o no, però de fet no soluciona res. És a

dir, continuem tenint membres del Consell d'Administració que poden ajudar a prendre decisions que són estrangers o residents a l'estranger.

I nosaltres estem a favor que no hi hagi cap membre al Consell d'Administració.

Volem una societat de drets d'autor andorrana que no estigui basada en l'especulació, la recaptació, ni la pressió sobre els usuaris dels drets d'autor. Que és de fet, el que entenem, que és el que es pretén quan un estranger o un resident estranger vol entrar en el Consell d'Administració.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies. Per part de Govern...

Sr. Jordi Alcobé.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

De fet la creació d'aquest debat, i la postura de pensar del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, perquè és una prèvia al debat de les inversions estrangeres i de l'obertura econòmica.

Li ho agraeixo, perquè em sorprèn molt que una llei que regula un nou sector d'activitat i que permet una nova activitat a Andorra, que avui no existeix, doncs, no veieu bé, que dels 10 possibles membres del Consell d'Administració, -dels 10 possibles membres-, 8 puguin ser estrangers.

Mireu Sr. Rios, estem parlant de la societat dels autors, una societat andorrana que és dels autors. Per tant aquesta societat andorrana, els autors com a mínim, que puguin participar del seu òrgan sobirà de gestió. I la por que podem tenir tots, és que fixin tarifes que no s'adaptin a la realitat andorrana. I en aquestes tarifes hi ha el dret de vet del Govern, de les tarifes, del repartiment de les tarifes i les quotes d'administració.

Per tant, els elements més significatius i més possiblement perjudicials per al país, que són les tarifes, estan garantides pel dret de vet del Govern.

Em parlu del conte de la lletera i jo us explicaré la cançó de l'enfadosa, que és el que em sona a mi aquest discurs que esteu fent. I és el discurs de la por, és discurs de la por: "en compte amb els estrangers". Vindran els estrangers a Andorra i ens envairan a tots, i es quedaran amb els andorrans. Això no és així, Sr. Rios. Avui en dia els estrangers no vénen ni volen venir. I els andorrans aviat haurem d'anar a l'estranger a buscar-nos la vida.

Per tant el que hem de fer és una obertura econòmica clara, concisa i segura.

I aquesta llei possibilita un model d'obertura econòmica, clar, concís i segur, perquè el Govern estableix un dret de vet pels elements més perjudicials.

I voldria referir-me al tracte amb ells a d'alt, una altra vegada el tracte amb la famosa EGEDA o SGAE.

Mireu Sr. Rios, si aquest tracte era tan dolent pel país, el que havíeu de fer era denunciar-ho al vostre govern, denunciar-lo, i no deixar un tracte que podia vèncer a 15 dies d'entrar al govern. Ens vam trobar el 16 de maig, quan vam entrar al govern, amb un conveni que vencia el 31 de maig. Per tant llavors la vostra obligació era denunciar aquest conveni que era tan perjudicial pel país.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies. Pel Grup Parlamentari Demòcrata...

No hi ha intervenció.

Bé, alguna altra intervenció...

Sr. Rios.

El Sr. David Rios:

Bé, només comentar el debat sobre la inversió estrangera, jo crec que encara no l'hem començat. Jo no he entrat en aquest tema. Jo el que estic defensant és que una entitat de dret públic que es crearà, hi hagi o no inversors estrangers. És això que estic comentant. El debat ja arribarà, i ja en parlarem amb amplitud. I sobre el tema d'EGEDA, que vostè continua retraient, el tema del contracte, l'he d'informar que nosaltres, es va acabar la nostra legislatura en el moment just en què el contracte d'EGEDA s'estava exhaust.

I aquest no és el problema, el problema no és el contracte d'EGEDA que hi havia al 2011, o al 2010, el problema és el contracte d'EGEDA que ha signat el Govern a partir del setembre del 2011, en el qual es compromet a què EGEDA participi d'aquelles tres maneres que heu comentat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies. Per part del Govern...

Bé, si no hi ha més intervencions, passaríem ara a les votacions de les esmenes. Els hi proposaria d'efectuar una votació conjunta, a menys que hi hagi la demanda que es voti cadascuna per separat.

Les podem votar conjuntament?

Bé doncs, procedim a obrir el temps per votar les esmenes.

No sé qui ho ha de fer ara, potser el Sr. Enseñat. Si pot procedir al recompte.

(El Sr. David Rios, secretari de la Sindicatura de torn és en el seu escó, car participa en el debat).

El Sr. Carles Enseñat:

6 vots a favor. 22 en contra.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, vist el resultat de la votació queden desestimades les esmenes i, acabat ara el debat i la votació de les reserves d'esmena, procedirem a debatre i a votar les altres parts del text que no han estat objecte de reserva d'esmena.

Intervé pel grup Parlamentari Socialdemòcrata, el Sr. David Rios.

El Sr. David Rios:

Gràcies Sr. síndic.

Tal com es cita en l'exposició de motius del Projecte de Llei per la qual es constitueix la Societat de Gestió Col·lectiva de Drets d'Autor i Drets Veïns del Principat d'Andorra, Andorra té contrets de fa temps, compromisos envers la protecció dels drets d'autor tant a nivell nacional com a nivell internacional. A nivell nacional, la Llei sobre drets d'autor i drets veïns del Principat d'Andorra del 10 de juny del 1999 estableix en el seu article 34 que s'ha de constituir una entitat de dret públic per a la gestió col·lectiva d'aquests drets. A nivell internacional, Andorra és signatària del Conveni de Berna per a la protecció de les obres literàries i artístiques del 9 de setembre del 1886 vigent a Andorra des del 2 de juny del 2004, com també el Conveni de Roma per a la Protecció dels Artistes, Intèrprets o Executants, els Productors de Fonogrames i els Organismes de Radiodifusió del 26 d'octubre del 1961, vigent a Andorra des del 25 de maig del 2004.

Per tant, l'aprovació d'aquesta Llei que implicarà la posada en marxa de la Societat de Drets d'Autor i de Drets Veïns del Principat d'Andorra era un compromís adquirit per Andorra des del 1999. Compromís que s'ha anat reforçant després de l'entrada en vigor del Conveni de Berna i del de Roma.

El Govern Socialdemòcrata de l'anterior legislatura no va poder satisfer aquest compromís encara que va presentar durant el mes de novembre de l'any 2010

un projecte de llei similar al que es vota avui. Lamentablement, diverses pròrrogues presentades per Coalició Reformista van fer que aquesta llei no s'arribés a discutir en comissió ja que va finalitzar anticipadament la legislatura. Així doncs, un any més tard, aquesta llei previsiblement s'aprovarà.

Vull deixar constància de la bona feina feta a la Comissió d'Economia que a banda de la possibilitat que el consell d'administració de la societat de drets pugui estar format per membres no andorrans i no residents, fet al qual ja m'hi he referit, i no hi estem d'acord, s'han acceptat esmenes que han permès que avui es voti un projecte de llei millor del qual inicialment havia presentat Govern.

El treball en comissió ha incorporat reduccions en les tarifes per administracions públiques i entitats amb finalitats culturals, educatives i socials sempre que no tinguin ànim de lucre, així com també exoneracions en activitats sense ànim de lucre de biblioteques, mediateques, audiotèques i filmoteques. També s'ha donat cobertura jurídica a tots els contractes vigents per a la gestió de drets d'autor i/o veïns encarregats a organismes o entitats de dret públic o privat posteriorment a la creació de la societat de drets d'autor.

Tot i això, vull recordar que la voluntat d'aquesta llei és crear una entitat de dret públic de base associativa, amb personalitat jurídica pròpia i plena capacitat d'obrar, tal com es cita a l'article 1.2. Lamentablement, avui podem dir que la societat naixerà greument lligada a decisions de l'actual Govern com poden ser l'obligació que tindrà la societat de signar un acord de col·laboració temporal (val a dir sense definició de durada ni de cost) amb l'empresa de gestió espanyola de drets de productors audiovisuals, EGEDA per a què proveeixi la logística necessària per realitzar la gestió dels drets de propietat, així com també les facilitats proposades pel Govern de DA al Projecte de llei perquè aquesta mateixa empresa es pugui incorporar al seu Consell d'Administració.

Tal com es troba actualment la situació econòmica del país, els Socialdemòcrates considerem essencial que la Societat de Drets d'Autor sigui al màxim de lleugera possible, que generi el mínim de despeses de gestió per poder repartir el màxim de quotes als seus membres i que les tarifes fixades als usuaris siguin el més baixes possibles.

El sistema de veto que pot exercir Govern al consell d'administració de la societat andorrana sobre algunes decisions ha de permetre impulsar aquest model en contra de models de societats de drets d'autor d'altres països basats únicament en la recaptació.

Per tant tornem a remarcar el nostre desig, que la Societat de Gestió Col·lectiva de Drets d'Autor i Drets Veïns del Principat d'Andorra sigui el màxim de lleugera i que estableixi les tarifes més baixes possibles.

Per tot l'exposat, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata votarà a favor de la resta d'articles del Projecte de llei per la qual es constitueix la Societat Col·lectiva de Drets d'Autor i de Drets Veïns del Principat d'Andorra, recordant que en aquesta votació no s'inclouen les reserves d'esmena que fan referència a la possibilitat que el consell d'administració pugui estar format per persones físiques o jurídiques no andorranes i no residents al país.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Intervé per part del Grup Parlamentari Demòcrata la Sra. Olga Gelabert.

La Sra. Olga Gelabert:

Gràcies Sr. síndic.

Avui es sotmet a l'aprovació d'aquesta Cambra, si escau el Projecte de llei per la qual es constitueix la Societat de Gestió Col·lectiva de Drets d'Autor i Drets Veïns del Principat d'Andorra.

Amb aquest text, es crea a Andorra una societat de gestió col·lectiva de drets d'autor i drets veïns. L'existència d'aquesta societat gestora és requerida des de l'any 1999 per la Llei sobre drets d'autor i drets veïns. A més, tal i com es reflecteix en l'exposició de motius de la llei que crea la societat gestora, la gestió col·lectiva de drets d'autor i drets veïns existeix en els estats que, com el Principat d'Andorra, són membres de l'Organització Mundial de la Propietat Intel·lectual i part dels convenis internacionals de més rellevància en matèria de drets d'autor i drets veïns, doncs la gestió col·lectiva és el mitjà més efectiu per garantir el respecte de l'esforç creatiu i les inversions econòmiques realitzades pels titulars d'aquests drets.

S'ha optat per disposar d'una societat gestora pròpia, única i a més amb naturalesa jurídica d'entitat de dret públic. Els principals motius d'aquesta decisió han estat els següents:

La societat gestora és pròpia, -a diferència del que succeeix, per exemple, a Mònaco, a San Marino i a Liechtenstein, que no disposen de societats gestores pròpies i permeten que en els seus territoris hi actuïn les societats gestores franceses, italianes i suïsses, respectivament-.

El principal motiu per tenir una societat gestora pròpia és evitar imposicions de tarifes i d'altres condicions per part de societats gestores estrangeres que probablement no tindrien en compte l'estructura empresarial ni la realitat econòmica andorranes.

La societat gestora és un dret públic, per assegurar-ne una sòlida i efectiva tutela i supervisió per part dels poders públics. Segons és públic i notori, algunes societats gestores de caràcter exclusivament privat, normalment constituïdes en associacions privades, han abusat de la seva condició de monopolis en perjudici tant dels seus associats com dels usuaris del seu repertori, demostrant-se que els mecanismes de tutela i supervisió establerts en molts estats no han estat suficients.

Entre d'altres, en la nostra societat gestora, el Govern tindrà dret de vet pel que respecta a l'establiment de tarifes, als mètodes i les regles de repartiment del recaptat, i a les quotes del recaptat que, entre d'altres, es destinin al manteniment de la pròpia societat i a la promoció de la cultura i les prestacions artístiques a Andorra.

Alhora, establint una societat gestora de dret públic, ens assegurem que a Andorra hi hagi una finestra única per la gestió col·lectiva d'aquests drets, a diferència del que succeeix en la major part d'estats, en què hi ha una societat gestora per cada tipus de dret i cada tipus de sector, constituïdes normalment com a associacions privades. Així, els usuaris del repertori de la nostra societat gestora tindran un únic interlocutor per demanar les autoritzacions que corresponguin, el qual els facilitarà les gestions i els donarà més garanties en quant a disposar de totes les autoritzacions necessàries.

Les principals funcions de la nostra societat gestora seran les següents:

En primer lloc, garantir mitjançant la concessió de les autoritzacions que corresponguin, que dins del territori d'Andorra es respecten els drets d'autor i els drets veïns de titulars de drets que siguin membres seus o siguin membres de societats gestores estrangeres que hagin signat un conveni de reciprocitat amb la nostra societat gestora, així com els drets són de gestió col·lectiva obligatòria.

En segon lloc, actuar com a mandatària encarregada de gestionar, normalment per a un àmbit mundial, els drets d'autor i els drets veïns de tots els membres. En relació amb els seus membres, la societat gestora normalment es comprometrà a garantir que els usos que sobre les seves obres o altres prestacions es facin tant dins com fora del territori d'Andorra seran amb base en les corresponents autoritzacions. Dins d'Andorra, aquesta vigilància la farà la nostra societat gestora, i fora d'Andorra aquesta vigilància

la faran les diferents societats gestores estrangeres amb les quals la nostra societat gestora signi els corresponents convenis de reciprocitat.

Per tant, per dur a terme de manera efectiva les dues funcions esmentades serà essencial que la nostra societat gestora disposi de convenis de reciprocitat de qualitat amb societats gestores estrangeres.

Si finalment s'aconsegueix que la nostra societat gestora disposi d'una bona xarxa de convenis de reciprocitat de qualitat amb societats gestores estrangeres, la nostra societat gestora no serà únicament atractiva per a titulars de drets de nacionalitat o residència andorrana, sinó que també podria arribar a ser atractiva per a titulars de drets no andorrans i amb residència a l'estranger. Això, juntament amb altres avantatges que podria tenir la nostra societat, com ara el rigor, la transparència, i una petita i eficient estructura.

En efecte, en dret comparat, els nacionals o residents en un estat no estan obligats a què la gestió dels seus drets d'autor o drets veïns la realitzin les societats gestores establertes en el seu estat de nacionalitat o residència. Així, la major part de societats gestores admeten com a membres a nacionals i residents d'altres estats.

El que hi ha, en definitiva, és un "forum shopping" per tal que els titulars de drets puguin encomanar la gestió dels seus drets a la societat gestora que, en conjunt, els sembli més convenient. Així, ens podem trobar, per exemple, amb andorrans o residents a Andorra que decideixin que els seus drets siguin gestionats per societats gestores espanyoles, franceses, belgues o nord-americanes, i espanyols, francesos, nord-americans o llatinoamericans que decideixin que els agrada aquesta societat gestora andorrana i per tant considerin gestionar els seus drets mitjançant la nostra societat.

Aquest respecte, com aprofundirem més endavant, és també força habitual, i cada cop més donada la inevitable i creixent globalització, que les societats gestores que admeten a membres estrangers no residents en els seus estats, permetin que tals membres puguin estar representats en els seus òrgans sobirans.

Finalment, una tercera funció de la nostra societat gestora, que volem destacar, serà la seva contribució al foment de la creació i la promoció de la cultura i les prestacions artístiques a Andorra.

Per raó de l'anterior, creiem que la creació de la nostra societat gestora no comportarà únicament el compliment d'uns compromisos legals ineludibles per a Andorra, per tractar-se d'un estat membre de l'Organització Mundial de la Propietat Intel·lectual i

part dels convenis internacionals de més rellevància en matèria de drets d'autor i drets veïns.

Així, creiem que la creació de la nostra societat gestora serà alhora un element essencial per a la construcció a Andorra d'un nou sector econòmic que giri al voltant dels drets d'autor i els drets veïns.

Andorra ja té prevista una fiscalitat força avantatjosa per a l'explotació internacional de drets d'autor i drets veïns.

Creiem que aquest fet, juntament amb la creació d'una societat gestora transparent i efectiva, i amb altres elements com la signatura dels convenis necessaris per evitar la doble imposició, podria en el futur comportar que titulars de drets estrangers no residents a Andorra puguin optar per gestionar els seus drets des del nostre Estat (tant via la societat gestora com individualment en els casos en què ho desitgin o la pràctica ho requereixi així). Això podria comportar, a més, que determinats creadors i titulars de drets estrangers no residents a Andorra decidissin traslladar la seva residència a Andorra i/o crear societats mercantils andorranes per la creació artística i la gestió de propietat intel·lectual des del Principat, sectors que ja estan oberts al 100 % a la inversió estrangera.

La construcció d'aquest nou sector econòmic no serà fàcil, sinó que requerirà molt esforç i estratègia, però creiem que és d'interès per a Andorra i per descomptat per als andorrans i els residents al nostre país, i que per tant cal intentar-ho.

D'una altra banda, les activitats relacionades amb les indústries culturals, de l'entreteniment i del software, i de la creació en general, constitueixen en primer lloc, en forces estats una part significativa dels seus productes interiors bruts, i en segon, generen bastants llocs de treball.

D'altra banda, es tracta d'activitats que per ser desenvolupades, especialment quan es tracta de les fases creativa i de gestió i d'explotació de drets, no requereixen de grans espais ni infraestructures.

I, si es potencia aquest sector econòmic com un possible nou sector estratègic per a Andorra, creiem que els estrangers no residents al nostre Estat se'ls han de donar les màximes facilitats i seguretat jurídica possibles.

Per aquest motiu, i a diferència del que opina el Grup Parlamentari Socialdemòcrata, és que creiem que en els òrgans sobirans de la societat gestora -tant en l'Assemblea General com en el Consell d'Administració- s'ha de donar cabuda a estrangers no residents a Andorra. Això, sense perjudici del dret de vet a favor dels representants del Govern en el Consell d'Administració sobre la presa de les

decisions claus de la societat gestora, i la presència mínima i representativitat andorrana que ja es preveu en el text de llei de creació de la societat.

No entrarem en més detalls sobre el text de llei de creació de la societat gestora, però volem manifestar que estem satisfets amb la feina feta i amb el text final resultant, que considerem complet, equilibrat i positiu tant pels interessos d'Andorra com pels andorrans i residents en el nostre Estat.

Sense perjudici de l'anterior, i per finalitzar, únicament volem destacar que l'esmena introduïda pel Grup Parlamentari Demòcrata, consistint en l'eliminació del cànon per còpia privada previst en la Llei de drets d'autor i drets veïns del 1999, també la considerem positiva per als interessos dels andorrans i residents a Andorra.

A diferència del que opina el Grup Parlamentari Socialdemòcrata, que ha decidit no donar suport a aquesta esmena, creiem que aquest és el moment adequat per eliminar aquest cànon, sense necessitat d'esperar, com suggeria el Grup Parlamentari Socialdemòcrata, a una reforma, que també creiem necessària, de la Llei de drets d'autor i drets veïns del 1999.

El cànon per còpia privada és un sistema compensatori a favor de titulars de drets d'autor i drets veïns que està rebent moltes i fonamentades crítiques des de fa temps degut a la seva aplicació discriminatòria, arbitrària i injusta. Inclús, com vostès saben, el Tribunal de Justícia de la Unió Europea s'ha pronunciat sobre l'aplicació indiscriminada d'aquest cànon que s'està duent a terme.

Els Estats membres de la Unió Europea estan obligats per una Directiva Comunitària del 2001 a establir un sistema de compensació equitativa a favor dels titulars de drets d'autor i drets veïns en cas de reconèixer el dret a la còpia privada. La major part dels Estats de la Unió Europea han traduït aquesta compensació equitativa en l'establiment del cànon per còpia privada. Altres, amb càrrecs als pressupostos generals de l'Estat, amb càrrec als impostos dels ciutadans o amb un increment dels preus inicials per autoritzar l'ús d'obres i altres prestacions.

Andorra, no obstant, al no ser un Estat membre de la Unió Europea, i per tant estar, respecte al dret a la còpia privada, únicament vinculat per allò que estableix el Conveni de Berna administrat per l'Organització Mundial de la Propietat Intel·lectual, no té cap obligació d'establir un sistema de compensació equitativa sempre i quant reconegui un dret a la còpia privada restringit com el que preveu la legislació andorrana. En efecte, així ho ha

confirmat l'Organització Mundial de la Propietat Intel·lectual, amb la qual hem estat en contacte per proposar l'esmena.

Per tots aquests motius, el Grup Parlamentari Demòcrata votarà a favor del Projecte de Llei pel qual es constitueix la Societat de Gestió Col·lectiva de Drets d'Autor i Drets Veïns del Principat d'Andorra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Per part de Govern, té la paraula el Sr. Jordi Alcobé.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

Agreixo les intervencions del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, i de la Sra. Gelabert. Han sigut intervencions molt extenses i completes, i per tant intentaré abreujar la meua intervenció per no repetir els antecedents i el contingut de l'exposat de la Llei.

Avui sotmetem a consideració del Consell General, el Projecte de Llei pel qual es constitueix la Societat de Drets d'Autor i Drets Veïns del Principat d'Andorra.

Així amb la creació d'aquesta societat, es dona finalment compliment a un requeriment d'11 anys més tard, establert en la Llei sobre drets d'autor i drets veïns de 10 de juny del 1999, com ha comentat el Sr. Rios.

Una llei per tant, que requeria la constitució d'una entitat de dret públic per a la gestió col·lectiva d'aquests drets, i que permetia l'adhesió als convenis internacionals abans també citats.

Mancava doncs, la creació per Llei d'una societat gestora de drets d'autor i drets veïns, després de dos intents fallits el 2008 i el 2010, en què els respectius governs van entrar a tràmit parlamentari un projecte de Llei per crear aquesta societat, però degut al procés parlamentari interromput pel calendari electoral no es va poder dur a terme satisfactòriament.

Amb l'aprovació, si escau, d'aquest Projecte de Llei, Andorra normalitza la protecció dels drets d'autor i dels drets veïns, i es dota d'una eina efectiva, tal com existeix en els estats que com Andorra són membres de l'Organització Mundial de la Propietat Intel·lectual.

El Projecte de Llei reprèn bàsicament el model ja presentat en els dos projectes de Llei entrats en tràmit parlamentari anteriors, amb l'addició d'alguns nous elements per reforçar-ne la seguretat i les

garanties per als titulars i els usuaris dels drets. Així com per establir una societat més competitiva i atractiva en vistes a la potenciació d'un nou sector econòmic vinculat a la protecció, gestió i explotació de la propietat intel·lectual, tal i com vaig poder exposar en la meua intervenció en la compareixença de la Comissió d'Economia del passat 19 de setembre, i com hem exposat en la intervenció anterior.

Entre aquestes addicions, voldria destacar el dret de vet del Govern, que en surt particularment reforçat. Així respecte al Projecte de Llei entrat a tràmit parlamentari a l'octubre del 2010, en què únicament s'establí el dret de vet dels membres del govern per determinar les tarifes a satisfer pels usuaris dels drets d'autor gestionats per la societat, en aquest projecte de Llei s'incorporen dos nous drets de vet del Govern. Un dret de vet per establiment dels mètodes i de les regles de repartiment dels imports recaptats pels autors i titulars dels drets i un dret de veto per l'establiment de les quotes d'administració que, entre d'altres es destinin al manteniment de la pròpia societat i a la promoció de la cultura i les prestacions artístiques a Andorra.

Dit d'altra forma, el Govern vetllarà per l'equitat en la correcta distribució dels ingressos dels titulars dels drets gestionats per la societat i també haurà de validar el percentatge dels ingressos que es puguin destinar a finançar el funcionament de la societat, així com a finançar activitats de promoció artística i cultural d'Andorra.

Voldria també agrair particularment els grups parlamentaris pel treball fet en comissió amb l'aportació de nous elements que de ben segur han millorat el redactat del projecte de Llei. Com acabava de ressaltar entre d'altres, l'exoneració del pagament dels drets d'autor d'activitats sense ànim de lucre realitzades per biblioteques, mediateques, ludoteques, audiotèques i filmoteques; en foment de la difusió i promoció de la cultura sempre que respectin els convenis internacionals. També la incorporació d'una disposició transitòria que regula els contractes vigents de mandats de gestió de drets d'autor i drets veïns a terceres entitats que rescindeixin i es formalitzin a través de la nova societat.

I finalment la modificació també com a aportació a través de la disposició final primera dels articles 7, 32 i 43 de la Llei sobre drets d'autors i drets veïns de 1999 en els que s'elimina la possibilitat de recaptar en concepte de materials i reproducció que és la que es coneix com a còpia digital i es regula el dret de còpia privada per temes personals sense haver de satisfer els corresponents drets d'autor i veïns.

El Govern doncs, agraeix aquestes aportacions positives al Projecte de llei i valora així mateix la participació d'autors estrangers al consell d'administració per l'oportunitat que això pot presentar per l'obertura de nous sectors de l'economia andorrana i d'oferir un marc regulador atractiu per fomentar el registre de drets d'autor i de titulars d'autors estrangers.

Per tot l'exposat, el Govern proposa i agraeix l'acceptació de l'aprovació per part de Demòcrates per Andorra del Projecte de llei pel qual es constitueix la Societat de Gestió Col·lectiva de Drets d'Autor i Drets Veïns del Principat d'Andorra.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Alcobé, té la paraula.

El Sr. Jordi Alcobé:

...la col·laboració del Grup Parlamentari Socialdemòcrata en l'aprovació d'aquest projecte de llei.

Disculpeu-me.

Gràcies Sr. síndic.

(Hi ha problemes amb l'audio. No se sent bé el fragment)

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, alguna altra intervenció...

Si no hi ha més intervencions, acabat el debat i a la vista de les intervencions, i si no hi ha cap objecció, proposaria l'aprovació per assentiment de les altres parts del text que no han estat objecte de reserves d'esmena.

Es declara doncs aprovat el Projecte de llei.

Passem al tercer punt de l'ordre del dia.

3. Examen i votació del Projecte de llei de suplement de crèdit per un import de 224.311,18 euros, per fer front al pagament de la totalitat de les ajudes públiques de l'exercici 2011 a les entitats esportives constituïdes legalment

El Projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 51/2011 del 22 de novembre. No s'hi ha formulat cap esmena.

Alguna intervenció per part de Govern?

Sr. cap de Govern...

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic, faré una brevíssima intervenció.

El suplement de crèdit que es sotmet avui a votació d'aquesta Cambra té per objectiu donar continuïtat a les subvencions que durant aquest any han estat rebent 34 federacions esportives constituïdes evidentment, legalment, al nostre país. Unes subvencions i ajudes que també van destinades, entre d'altres coses, als programes de beques d'alt rendiment, al programa d'esquí/estudi i al programa de tutor/esport. El suplement de crèdit doncs, de 224.311,18€ ha de servir per fer front als últims pagaments en aquest concepte compromesos per aquest any. Es tracta a més, d'un suplement de crèdit -ho saben els senyors consellers- que no genera nou endeutament ja que es finança amb altres partides pressupostàries disponibles, que tenia disponibles el Ministeri d'Exteriors.

No em vull estendre més ja que senzillament es tracta de donar acompliment a compromisos ja contrets pel Govern i donar també continuïtat a la política d'ajuda al món de l'esport.

Vista la importància que té el món de l'esport, donar continuïtat a aquestes subvencions i problemes, demano doncs -i estic convençut- que hi haurà el vot favorable de tots els consellers i els agraeixo doncs, aquest vot favorable.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Intervencions per part dels grups parlamentaris...

Per part del Grup Parlamentari Demòcrata...

Sr. Josep Anton Bardina.

El Sr. Josep Anton Bardina:

Gràcies Sr. síndic.

El Projecte de llei de suplement de crèdit per un import total de 224.311,18€ que el Govern sotmet avui a la consideració d'aquesta Cambra, correspon a un seguit de despeses justificades i necessàries per tal de poder fer front al pagament de la totalitat d'ajudes públiques que el Govern destina a les entitats esportives constituïdes legalment al Principat. L'article 51 del títol vuitè de la Llei de l'esport, del

juny del 1998 estableix, i cito literalment: “A fi de protegir i promoure l'esport, el ministeri competent en esports, pot fomentar els programes i les activitats que siguin coherents amb els criteris i les directrius de la política esportiva de l'estat que desenvolupi les federacions esportives i el Comitè olímpic andorrà. Es poden establir a aquest efecte diversos sistemes de suport econòmic directes i indirectes, i les bases per a la concessió de subvencions i ajuts a l'esport amb caràcter plurianual, anual o puntual, per tal d'acomplir amb el mercat en aquest article, el Govern va aprovar el juliol de l'any 2000 el Reglament d'ajudes a l'esport, un reglament que va ser modificat posteriorment a l'abril del 2008 i al desembre del 2010.

Cal recordar que per aquest any que ara acaba, el Govern havia previst destinar un seguit d'ajudes per finançar les despeses de funcionament i els programes esportius de 34 federacions, 4 clubs i el pagament de 35 becats del programa esportiu d'alt rendiment d'Andorra. També s'han destinat ajudes econòmiques per cobrir una bona part de les despeses del programa “Esquí- Estudi” i del programa “Tutor- Esport”.

No cal recordar que les ajudes que adreça el Govern a les entitats i programes esportius, representen de mitjana un 80% dels ingressos de les mateixes, és a dir que sense aquestes ajudes no es podrien desenvolupar ni dur a terme la majoria d'activitats.

Tot i els difícils moments actuals que vivim, som conscients i coneixedors de la importància que té la gran tasca que realitzen aquestes entitats i federacions. No únicament en la seva vessant professional i esportiva, sinó també entenent l'esport com a factor clau de la cohesió social i la participació ciutadana.

Vist que el Govern no disposa dels crèdits suficients per fer front a les despeses esmentades, i estimades en 224.311,18€, d'acord amb l'article 24 de la Llei general de les finances públiques pel fet que el Govern ha de disposar de crèdits suficients per atorgar les ajudes públiques a les entitats esportives constituïdes legalment i garantint-ne el funcionament i els programes esportius que desenvolupen, vist que el Govern per acord del 16 de novembre del 2011 ha aprovat un avenç de fons per fer front a dites despeses per tal de finançar els compromisos contrets pel propi Govern ja que no disposa dels crèdits suficients per finançar el concepte referit dins la partida pressupostària corresponent i per tant, la seva aplicació mitjançant les dotzenes parts no permet finançar les despeses de referència previstes per l'any 2011; vist endemés que es tracta d'un projecte de llei de suplement de crèdit que es finança mitjançant d'altres partides

pressupostàries, la qual cosa demostra, -una vegada més-, el rigor i la bona gestió del Govern i la seva capacitat per trobar d'altres vies i partides de finançament sense haver de contreure un nou endeutament.

És per tot l'exposat anteriorment que el nostre grup parlamentari votarà a favor d'aquest projecte de suplement de crèdit a fi que el ministeri encarregat dels esports pugui atorgar i finançar les ajudes esportives a les que s'ha compromès.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, acabades les intervencions i si no hi ha objeccions proposo l'aprovació del Projecte de llei per assentiment.

A la vista del resultat declaro aprovat el Projecte de llei.

Passem ara al quart punt de l'ordre del dia.

4. Examen i votació de la ratificació del Conveni europeu del paisatge, fet a Florència el 20 d'octubre de l'any 2000.

La proposta de ratificació fou publicada en el Butlletí número 51/2011 de 22 de novembre i no s'hi ha presentat cap esmena.

Alguna intervenció per part del Govern?

Sr. Francesc Camp.

El Sr. Francesc Camp:

Gràcies Sr. síndic.

La proposta de ratificació del conveni europeu del paisatge, impulsada pel Govern aquest any 2011 ha estat el pas natural després de les múltiples accions que s'han dut a terme a Andorra des de l'obertura de la signatura d'aquest conveni l'any 2000. I atès que el marc jurídic actual i el treball que s'està duent a terme des del Ministeri de Medi Ambient, estan en total consonància amb les obligacions del Conveni.

Efectivament Andorra va ser present al desè aniversari del conveni que va tenir lloc a Florència l'any passat de la mateixa manera que ha participat en diverses ocasions en tallers, reunions i grups de treball organitzats pel Consell d'Europa sobre aquest mateix tema. Fins i tot, l'any 2007, el Consell d'Europa va col·laborar en l'organització d'un seminari nacional sobre paisatge a Andorra.

Actualment són moltes les obligacions del Conveni que Andorra ja compleix. El conveni estipula que les parts han de reconèixer jurídicament el paisatge com

a component essencial del marc de vida de les poblacions. De fet, en el dret andorrà, el concepte de paisatge es tracta en diversos textos com la Constitució, -als articles 31 i 34-, en la Llei del Patrimoni Cultural d'Andorra del 12 de juny del 2003 pel que fa al paisatge cultural, i en la Llei general d'ordenament del territori d'urbanisme del 29 de desembre del 2000, entre altres.

El conveni marca la necessitat de definir i posar en marxa polítiques del paisatge per protegir, gestionar i ordenar els territoris i establir procediments de participació pública per la concepció i la realització d'aquestes polítiques. En aquest àmbit, l'any 2010 l'anterior govern va organitzar el "Fòrum de l'estratègia nacional del paisatge", en el qual van participar prop de 70 persones durant 3 dies.

En el fòrum, es van consensuar 7 objectius de qualitat dels paisatges d'Andorra i el conjunt de les accions necessàries per assolir-los. La implicació de diferents departaments de Govern, dels comuns, a més d'agents de diferents sectors de l'economia del país: arquitectes, biòlegs, advocats... o empreses del sector turístic, i la qualitat i pertinència de les accions proposades demostren que va ser un encert dur a terme aquest fòrum. També sabem reconèixer la feina feta quan s'escau.

El document sorgit del fòrum es va aprovar per l'anterior govern i li donarem continuïtat. El proper 24 de gener, el Departament de Medi Ambient presentarà les persones que van assistir al Fòrum, les accions que es consideren prioritàries i que desenvoluparem fins al 2015. Es tracta d'accions d'embelliment i de tractament dels punts negres del nostre paisatge, però també accions a desenvolupar amb el Departament d'Agricultura i el de Turisme per millorar el paisatge d'Andorra, de cara als habitants del país i també de cara a promoure el paisatge com un actiu més per al turisme.

En Conveni també fa referència a la integració del paisatge en la resta de polítiques sectorials com la d'ordenament del territori i urbanisme, la política cultural, mediambiental, agrícola, social i econòmica, per exemple. Tal com hem explicat, els objectius de l'estratègia nacional del paisatge també van en aquest sentit. El Conveni insisteix en la necessitat de sensibilitzar la societat civil en el valor dels paisatges i de les seves transformacions, de formar especialistes en el seu coneixement i de promoure ensenyaments que tractin temàtiques relacionades amb el paisatge.

Per donar resposta a aquesta necessitat, Andorra ha estat particularment activa des de fa molts anys amb l'organització de dos seminaris nacionals del paisatge, el 2007 i el 2009, oberts al públic amb dos cursos d'actualització agrupats en un postgrau que es

va oferir als professionals del país. I es va realitzar amb la Universitat d'Andorra, amb la realització d'enquestes sobre el paisatge i l'elaboració d'una exposició itinerant sobre el paisatge d'Andorra i uns tallers adreçats als escolars que s'ofereixen a través del Centre Andorra Sostenible.

Pel que fa a la vessant més tècnica, el conveni aconsella a cada estat part, classificar i qualificar els paisatges del seu territori. Entre els anys 2005 i 2009, Andorra va realitzar el mapa de les unitats del paisatge i el catàleg dels paisatges d'Andorra donant així compliment a aquest requisit.

Pel que fa a la cooperació internacional, aquesta ja es du a terme tant en el Consell d'Europa com en els països veïns. Per tant, de manera de donar un seguiment natural al fet que el 6 d'octubre del 2010, l'anterior Govern va acordar la signatura i posterior ratificació del Conveni europeu del paisatge, i que el 23 de març del 2011 l'ambaixador i representant permanent del Principat d'Andorra al Consell d'Europa va procedir a la seva signatura, el Govern proposa la ratificació del Conveni europeu del paisatge que marcarà un pas important en la voluntat d'Andorra de gestionar i protegir els seus paisatges.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Intervencions per part dels grups parlamentaris...

Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

El 23 de març del 2011 Andorra va signar a Estrasburg el Conveni europeu del paisatge, i ara avui en aquesta Cambra, examinem i sotmetem a votació la seva ratificació.

El comitè de ministres del Consell d'Europa el 19 de juliol del 2000, exigeix en el seu contingut una actitud amb visió de futur per part de tots aquells, les decisions dels quals afecten la protecció, gestió i planificació dels paisatges. Té implicacions per a diverses àrees de política oficial i acció oficial o privada, de l'àmbit europeu, de l'àmbit local a l'europeu.

Andorra signant aquest conveni, deixa clara la seva voluntat de voler promoure la protecció, la gestió i l'ordenament dels paisatges; i organitzar la cooperació europea en aquest àmbit tal i com queda definit en l'article 3.

El camp d'aplicació d'aquest conveni, s'aplica als espais naturals, rurals, urbans i periurbans, espais remarcables però també a paisatges ordinaris, per tant, a tot el territori del nostre Principat.

El paisatge és sense dubte un bé comú. La preocupació per a la qualitat d'aquest, correspon a un cert ideal d'harmonia de l'ésser humà amb el seu entorn natural, fet encara més important en un país en el qual un dels seus puntals econòmics és l'activitat turística. Un país que vol i necessita continuar sent atractiu mantenint les ganes als turistes que ja ens coneixen de tornar-nos a visitar. Un país que al mateix temps vol atraure nous visitants en demanda de turisme de qualitat, basat en la natura, i per tant, obligatòriament en el paisatge.

Aquest Conveni, esperem, assentarà unes noves bases de futur pel que fa al desenvolupament urbanístic del nostre país. Un territori -el nostre- en el qual el concepte de paisatge és essencial. Essencial perquè com a tot arreu, el paisatge és un element important de qualitat de vida de les poblacions ja que constitueix un component indispensable del benestar individual i social.

Fonamental també, perquè el paisatge participa de manera molt considerable en l'interès general, en el pla cultural, ecològic, el medi ambiental i el social i que constitueix un recurs favorable a l'activitat econòmica que si se'l protegeix, gestiona i ordena de la manera apropiada, i pot contribuir a la creació de llocs de treball.

Passi el que passi a Andorra, evolucioni com evolucioni la nostra economia amb més o menys obertura econòmica, amb més o menys diversificació en les fonts d'ingressos de l'Estat Andorra no deixarà de ser mai un país diferent, peculiar per la seva història, per la seva orografia. Per tant, ara i avui és el moment d'assentar les bases per aturar el creixement desordenat, desorbitat, desproporcionat d'aquests darrers anys; tot i que ja frenat per la dura crisi que ens assesta des de fa dies. És necessari actuar abans que sigui massa tard i que haguem acabat d'espantillar totes les nostres riqueses paisatgístiques.

El passat 23 de desembre, s'anunciava a la premsa la finalització de l'obra del tram dels dos valires a Encamp. *Scalextric*, era la paraula utilitzada pel periodista en l'intitulat de l'article per referir-se a les obres acabades. *Scalextric* tot i ser un fabricant de models en miniatura de cotxes de tracció elèctrica per carreres sobre pista, ha esdevingut en una expressió ja normalitzada popularment dins del lèxic urbanístic andorrà, i es refereix a tota una sèrie d'obres que tenen el mèrit a més d'haver deixat el país endeutat per molts i molts anys, de semblar més

adequades a la perifèria d'una *urbs* com pot ser Nova York o Washington, que no pas en la d'un país de muntanya, petit i amb vocació turística com és la nostra.

Unes obres que també es defineixen a Andorra com a obres faraòniques, una paraula ja assimilada en el vocabulari andorrà per referir-se a tot un seguit de construccions públiques que amb un objectiu inicial legítim de voler descongestionar les carreteres del país, estan sent la bèstia negra dels pressupostos actuals i venidors de Govern, a més de malmetre el paisatge desfigurant-lo amb tones i tones de ciment.

Uns projectes que van ser aprovats durant els anys de bonança dels quals van beneficiar-se els governs liberals que podem retrobar en el Pla sectorial de noves infraestructures viàries publicat en el BOPA 44 del 23 de maig del 2003, època en la qual el cap de Govern actual era el president del Grup Parlamentari que donava suport a Govern.

Per totes aquestes raons, el Grup Socialdemòcrata considera la ratificació d'aquest Conveni -així com la posada en pràctica de les mesures generals i particulars definides en els articles 5 i 6- imprescindibles.

Considerem fonamental que l'Estat andorrà reconegui jurídicament el paisatge com a component essencial de l'entorn de les poblacions que defineix i apliqui les polítiques del paisatge destinades a la protecció, la gestió, l'ordenament dels paisatges que estableixi procediments de participació del públic en la concepció i la realització de les polítiques de paisatge i que finalment integri el paisatge en les polítiques d'ordenament del territori d'urbanisme i en les polítiques cultural, mediambiental, agrícola, social i econòmica com també en les altres polítiques que poden tenir un efecte directe o indirecte en el paisatge.

La finalització tan necessària dels entorns de protecció dels béns d'interès cultural, definida per la Llei del patrimoni cultural del 12 de juny del 2003, la bona posada en pràctica del Pla de gestió del Madriu, entre d'altres accions, així com les mesures definides en el Conveni europeu del paisatge, ajudaran a regular les normes de creixement d'un país que estem convençuts que encara té molt i molt potencial de futur.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Intervé per part del Grup Parlamentari Demòcrata la Sra. Sílvia Calvó.

La Sra. Sílvia Calvo:

Gràcies Sr. síndic.

Avui es sotmet a l'aprovació d'aquesta Cambra, si escau, la ratificació del Conveni europeu del paisatge, fet a Florència el 20 d'octubre del 2000.

El Conveni europeu del paisatge va ser adoptat pel Comitè de ministres dels països membres del Consell d'Europa, el 19 de juliol del 2000, a Estrasburg, amb el vot favorable d'Andorra. Es va obrir a signatura el dia 20 d'octubre del 2000 a Florència i va entrar en vigor l'1 de març del 2004, quan el nombre mínim previst d'adhesions va ser obtingut.

Els objectius d'aquest text, són principalment la promoció, la protecció, la gestió i l'ordenament dels paisatges, i l'organització de la cooperació europea en aquest àmbit. Aquest Conveni deixa als estats contractants la llibertat d'elegir els mitjans per complir amb les obligacions que s'hi troben previstes. És un instrument flexible que deixa molt obertes les opcions per assolir els seus objectius. Entre les obligacions destaca particularment, però, l'obligació de reconèixer el paisatge com un component essencial del marc de vida de les poblacions.

La definició del concepte de paisatge segons el Conveni és la següent: "El paisatge designa una part de territori tal com la percep la població, el caràcter de la qual resulta de l'acció de factors naturals, però també humans i de les seves interrelacions." El conveni europeu del paisatge pretén de forma global que el paisatge esdevingui una preocupació política real i que es creïn mecanismes de participació pública perquè el paisatge no sigui una competència exclusiva de tècnics i experts. El Conveni europeu del paisatge obliga a reconèixer jurídicament el paisatge com a element essencial del marc de vida, a definir i a aplicar polítiques del paisatge per protegir i gestionar els territoris, a crear procediments de participació pública i a integrar el paisatge en les polítiques sectorials.

Pel nostre país, que té una vocació eminentment turística, el paisatge és un element important que s'ha de preservar. En el programa que els Demòcrates per Andorra vam presentar a les eleccions del mes d'abril proposàvem el següent: "Protegirem el paisatge com a factor d'identitat i actiu econòmic, turístic i cultural, per preservar l'activitat tradicional i redreçar els processos de degradació dels espais oberts que deterioren els valors paisatgístics." El paisatge és sense cap mena de dubte, un component essencial en l'atractiu turístic d'un país, un capital que cal preservar, un possible motor pel creixement econòmic d'Andorra.

Adherint-se en aquest Conveni Europeu del Paisatge, Andorra participa en un projecte de

dimensió europea a favor del paisatge. És important entendre que el Conveni vol defensar la idea que la política del paisatge ha d'anar més enllà de la protecció dels paisatges valorats per la seva bellesa, i s'ha de preocupar també, de zones quotidianes "normals" o degradades. Més que mai, el paisatge és vist des de la seva funció social i col·lectiva i incideix directament en la nostra qualitat de vida.

Adherir-se al Conveni europeu del paisatge ha suposat per a molts estats ja contractants, i ara per a Andorra, un gest essencialment polític, que manifesta oficialment el compromís que pren el Govern de començar a treballar en polítiques específiques del paisatge, d'abandonar l'enfocament compartimentat o sectorial de protecció, i d'avançar progressivament vers una nova concepció, que té en compte la seva dimensió social i col·lectiva i que reconeix la necessitat de consultar els ciutadans en les decisions que marquen les grans orientacions futures del paisatge.

Per tots aquests motius, el Grup Parlamentari Demòcrata donarà suport a la ratificació del Conveni europeu del paisatge, fet a Florència el 20 d'octubre del 2000.

Gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, acabades les intervencions i si no hi ha objeccions, proposo l'aprovació de la Proposta de ratificació del Conveni europeu del paisatge, fet a Florència el 20 d'octubre de l'any 2000 per assentiment.

Bé, se suspèn la sessió durant 10 minuts.

(Són les 17.37h)

Es reprèn la sessió.

(Són les 18.02h)

Passem al cinquè punt de l'ordre del dia.

5. Examen i votació del Projecte de llei de modificació de la Llei 17/2008, del 3 d'octubre, de la seguretat social.

L'informe de la Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient ha estat publicat en el Butlletí número 59/2011 del 19 de desembre i el Grup Parlamentari Socialdemòcrata hi ha formulat dos reserves d'esmena.

Intervé per exposar l'informe de la comissió el Sr. Xavier Montané Atero nomenat ponent per part de la comissió.

El Sr. Xavier Montané:

Gràcies Sr. síndic.

El passat dia 6 de desembre, la Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient, em va nomenar ponent del Projecte de llei de modificació de la Llei 17/2008, del 3 d'octubre, de la seguretat social i, com a tal, exposo avui davant del Consell General l'informe de la Comissió.

La Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient va examinar, en les reunions mantingudes els dies 12, 13 i 15 de desembre del 2011, el Projecte de llei a més de les 17 esmenes que s'hi van presentar, 13 per part del Grup Parlamentari Socialdemòcrata i 4 per part del Grup Parlamentari Demòcrata.

Voldria destacar que el treball en comissió es va desenvolupar de forma constructiva per part dels dos grups parlamentaris afavorint un debat serè i respectuós. Tot i tenir en ocasions posicionaments oposats, les discussions de les esmenes es van emmarcar dins d'un clima de respecte mutu, enriquint notablement la tasca legislativa que se'ns havia encomanat. Dit això:

Del total d'esmenes presentades, 5 van ser aprovades per unanimitat i 2 per majoria, mentre que dues més van ser retirades per ser transaccionades i aprovades per unanimitat.

Finalment, 6 esmenes no van ser aprovades i altres dues van ser retirades.

Del resultat de la votació de les esmenes i dels acords adoptats se'n desprèn l'informe de la Comissió, el text del qual es sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, acabada la intervenció del ponent proposo procedir al debat i votació dels articles que han estat objecte de reserva d'esmena i continuar després amb les altres parts del text.

Demano al Grup Parlamentari Socialdemòcrata si vol procedir al debat de les dos reserves d'esmena conjuntament o separatament?

Conjuntament...

Bé, les reserves d'esmena es corresponen a les esmenes de l'informe del ponent números 9 i 11.

Intervé per defensar les esmenes la Sra. Silvia Eloïsa Bonet Perot.

La Sra. Silvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

El grup parlamentari ha volgut presentar dues reserves d'esmena que proposen suprimir l'article 4 i 7 de l'informe del ponent.

No estem aquí per canviar el vot de la Cambra, el qual ja sabem tots que es va decidir en el si de la comissió després d'un debat molt positiu i interessant tal i com ha indicat el president de la comissió, sinó perquè els ciutadans entenguin quines són les nostres motivacions per plantejar-les.

Començarem l'article 4 que es basa en modificacions en el copagament.

Hi ha dos aspectes que vull remarcar i que són el motiu principal d'aquesta reserva d'esmena:

El primer, el fet d'haver plantejat la modificació del copagament.

El copagament és el model de finançament del nostre sistema sanitari que des de l'any de creació de la CASS s'ha vingut desenvolupant, i de cap manera representa una modificació de caire tècnic, tal i com va indicar la Ministra de Salut i Benestar en la compareixença pública davant de la Comissió de Sanitat, sinó que tot el contrari, representa anar directament al moll de l'ós, i tot i que es vol intentar treure-li importància, són cabdals, i en el plantejament que s'ha fet afecta única i exclusivament als usuaris, sense actuar sobre cap altre actor del sistema sanitari i representant una retallada important.

La Llei general de sanitat en el seu article 15 bis punt 5 diu que " La cartera de serveis i de productes de salut determina els serveis i els productes de salut produïts i disponibles a Andorra, els que es poden produir en el futur i els que només poden oferir-se a l'estranger, i n'estableix les condicions de realització, producció i finançament."

Nosaltres creiem que si s'ha de plantejar una modificació en el copagament, seria bo primer tenir la cartera de serveis, és a dir, tenir el dibuix de què és la sanitat pública, el que ha de garantir l'estat a tota la població en igualtat de condicions, i un cop fet això es pot valorar quines possibles modificacions en el copagament s'han de fer, però no sense tenir la feina prèvia feta.

El segon tema, i no menys important, és l'ambigüitat que es manifesta en aquesta modificació.

El legislador té l'obligació de fer lleis que siguin clares en la seva redacció per disminuir les diferents interpretacions que se'n puguin desprendre.

Dons bé, segons el nostre parer això no es compleix, i tenim una prova clara, amb les declaracions de la

consellera Sra. Calvó que feia en roda de premsa, fent una interpretació de l'article incloent un terme nou que són "els medicaments de confort".

Les persones que ha redactat aquest article, si haguessin volgut limitar el copagament d'aquests tipus de medicaments, ja ho haurien fet. Podrien haver dit que es pagarien en un percentatge inferior al 75% els medicaments de confort inclosos amb un annex determinat. Però no ha estat així.

El medicament de confort són medicaments dirigits a persones sanes, que actuen per a millorar el seu benestar o sentir-se millor.

Per una altra banda, l'OMS té un catàleg de medicaments essencials, revisat per experts de forma periòdica en el qual es troba un llistat de més de 315 medicaments considerats necessaris per tractar o prevenir malalties que de ben segur la CASS coneix i utilitza.

Aleshores, els medicaments que es volen rebaixar el seu copagament, són els medicaments de confort? O potser es refereix als medicaments que afavoreixen el confort dels malalts? Però bé, això són coses diferents.

Crec que es genera un dubte raonable que deixa en indefensió al ciutadà i que torno a repetir, és l'únic afectat per aquesta mesura.

En quant als productes sanitaris, ens trobem amb el mateix problema. Si mirem la nomenclatura, quins són aquests productes sanitaris que ara es pagaran menys? Realment és difícil que els ciutadans coneguïn de forma fidedigna que se'ls hi pagarà pels productes sanitaris, i quins seran els productes sanitaris que ara el percentatge de pagament serà inferior.

I per si no quedava prou complicat, a més a més afegim, que tot anirà en funció de la seva utilitzat terapèutica.

Això vol dir que segons quina patologia, et pagaran un percentatge i segons quina, un altre, però això ho pot entendre el ciutadà? Com se li pot explicar que a una persona el medicament/producte/rehabilitació se li pagarà al 75%, però al seu veí, el mateix, al 50%? Això és que la patologia del Sr.1 és més important que la patologia del Sr.2? Per a qui és més important?

I per últim, el professional sanitari que sigui innovador, que apliqui terapèutiques de les últimes línies d'investigació, es veurà afectat positiva o negativament? I així puc seguir amb el tractaments de fisioteràpia o rehabilitació.

Finalment, qui ho decidirà? On quedarà regulat? No generarem més despesa en el personal que tingui de fer el cribratge pel fet que es paga d'una manera o d'una altra?

Potser el Govern, podria haver començat amb fórmules més senzilles com poden ser l'actualització del preu de les diferents lletres claus que queden pendents de revisió, sense necessitat de fer modificacions legislatives d'aquestes característiques, aconseguint adequar el cost dels diferents procediments a la realitat actual, i iniciar el procés de sostenibilitat del sistema de finançament.

La ministra de Salut i Benestar en la compareixença pública ja va posar l'exemple que les ressonàncies magnètiques, que es pagaven a un preu per sobre de l'actual, això es pot solucionar amb la revisió del preu de la lletra clau corresponent.

Finalment vull dir, que potser és bo que les lleis no siguin excessivament restrictives, però tampoc cal deixar-les tan obertes i transformar-se en forats negres legislatius, en què hi cap tot el que es vulgui, sense cap límit.

En quant a suprimir l'article 7, aquest article es basa en augmentar en un dia l'inici del pagament de la prestació de baixa laboral, quedant amb el nou redactat en 4 dies. És a dir, les persones deixaran de rebre la prestació econòmica per incapacitat... començaran a rebre la prestació econòmica per incapacitat temporal no durant 3 dies sinó que el tercer dia, sí.

Això torna a ser una retallada important que afecta única i exclusivament a les persones que pateixen malalties agudes de curta durada i sobretot potencia que moltes persones que pateixen aquestes malalties no agafin baixes laborals i continuïn amb la seva activitat laboral, malaltes, amb els riscos que això comporta com poden ser l'agreujament del problema de salut o el contagi, en el cas de malalties infectocontagioses als companys de treball de la persona malalta.

La pregunta que ens plantejem és: el problema que patim actualment amb les baixes laborals es solucionarà amb aquesta mesura? I què es vol aconseguir?

Tots sabem que el problema real de les baixes són les de llarga durada, i molts sabem subjectivament que moltes d'elles es troben relacionades amb problemàtiques que no són directament els problemes de salut.

Si mirem el llistat dels dies de baixa que es determinen en el reglament regulador de les prestacions per incapacitat temporal, podem observar-hi que hi ha moltes patologies de les quals es determinen 4 dies de baixa per solucionar aquests problemes de salut. Entre elles, hi ha molts problemes relacionats amb malalties infectocontagioses com poden ser malalties intestinals per bacteris o virus específics o

inespecífics, diarrees infeccioses, herpes, infeccions víriques, i podria seguir amb un ampli ventall de situacions.

Abans, com a mínim, es començava a cobrar a partir del tercer dia, ara serà a partir del quart dia.

Amb la situació econòmica que pateixen moltes famílies en el nostre país, segur que molts no es poden permetre aquesta situació.

Tornem a perjudicar als més dèbils.

No podem tenir present que tots els ciutadans d'Andorra tenen contractades assegurances que cobreixen la part de la prestació econòmica que no cobreix la seguretat social. De ben segur que la majoria no en tenen.

El Grup Socialdemòcrata creu que amb aquesta mesura es castiga a les persones que utilitzen les baixes correctament, i que no són les responsables d'una situació d'augment del nombre de baixes laborals, ja que les baixes de curta durada no són el pitjor problema que pateix la CASS.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

El Govern vol intervenir ara o al final? (al final)

Pel Grup Parlamentari Demòcrata té la paraula el Sr. Xavier Montané.

El Sr. Xavier Montané:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Bé, el Projecte de Llei que avui se sotmet a aprovació, permet al Govern una gestió més flexible del sistema de copagament. Aquesta flexibilitat només s'aconsegueix mantenint l'article que el Grup Socialdemòcrata pretén suprimir.

Ens sembla que tots som coneixedors de la greu situació financera que avui pateix la Caixa Andorrana de la Seguretat Social: més de 40 milions d'euros de dèficit, i enguany l'Estat l'ha de cobrir via llei pressupostària.

A més aquest desequilibri financer no dóna signes de millora. Al contrari, i sense voler ser pessimista, dóna més aviat signes d'empitjorament.

El Grup Parlamentari Demòcrata considera que el Govern ha d'actuar de forma urgent i sense cap dilació per gestionar de forma més eficient els recursos financers disponibles. Alhora, cal revisar el sistema de copagament com preveu el Projecte de llei.

El Projecte de Llei que avui se sotmet a aquesta Cambra preveu una previsió dels percentatges de

finançament. Es proposa una franja del 30% al 75% per les despeses derivades del cost de medicaments o productes d'ortopèdia, i una franja entre el 50% i el 75 % per als actes de reeducació funcional. Amb aquest nou marc, el Ministeri de Salut i Benestar, el qual volia recordar que és el qui té les competències per gestionar la sanitat d'aquest país, podrà afinar els possibles ajustos que es preveuen de forma més acurada i menys traumàtica. No oblidem que la Llei actual no donava marge de maniobra: o es reemborsava el 75% o no es reemborsava res. Entenem que amb aquest Projecte de Llei el que ens permet és tenir un ventall més ampli i fer una gestió molt més acurada.

El Grup Parlamentari Demòcrata és conscient que aquesta mesura pot comportar que l'usuari hagi de fer un esforç financer suplementari. És obvi. Però també és veritat que en data d'avui encara no tenim cap mesura concreta presentada pel Ministeri. El Grup Socialdemòcrata ho defineix com a una indefinició i que pot presentar problemes de gestió i sobretot de comprensió. Nosaltres ho veiem diferentment. Nosaltres el que veiem és que dotem al Govern d'una eina àmplia perquè després desenvolupi les seves competències.

El Projecte de Llei en si no determina cap retallada, no quantifica cap mesura ni determina el segment d'usuaris que es veuran afectats. Per tant, el text que avui analitzem no ens permet fer cap tipus de valoració sobre la magnitud de possibles retallades que es puguin fer en un futur.

Per tant, creiem que totes aquestes veus contràries que s'han alçat sobre aquesta modificació de la Caixa Andorrana de la Seguretat Social són precipitades. Es fa el crit al cel dient que es faran retallades i més retallades, que hauran d'assumir els usuaris, però tampoc coneixem quina envergadura tindran. Comparteixo amb la Sra. Bonet el que de forma paral·lela s'haurà de revisar la cartera de serveis, i entenc que el Govern ha de treballar en aquesta línia. Inclús més, instem al Govern que abans de concretar mesures, doncs, per retallar el copagament també presenti mesures per revisar totes les tarifes, i per tant, que el cost no només el repercuteixi amb els usuaris, sinó que els prestataris també facin un esforç per millorar el que són les finances de la CASS.

Referent a la reserva 2 que fa referència a l'article 7, es parla que s'amplia un dia més la carència per poder obtenir les prestacions per baixa involuntària. Bé, amb aquesta mesura es pretén reduir despeses cada cop més elevades. El Grup Demòcrata és favorable a l'aplicació d'aquesta mesura per l'estalvi que aportarà la seguretat social, 235.000 euros l'any, es quantifica. Per tant, voldria recordar, també, que

es tracta d'un criteri que ha prevalgut durant dècades en el sistema de la seguretat social, entén que si ve un pas enrere, que és un pas enrere -ho reconeixem- de dos anys, quan la nostra economia està patint un pas enrere molt més ampli i d'una magnitud molt més gran per la situació econòmica, entenc que és un esforç assumible.

Podem entrar en detall en casos pràctics o en casos concrets, i evidentment es trobaran casos puntuals amb els quals, doncs, es crea un greuge comparatiu o un cost important per a la persona afectada. Però també entenc que quan s'han de presentar iniciatives legislatives s'ha de mirar amb una amplitud molt més àmplia.

Per tant, no donarem suport a les dues reserves d'esmena presentades pel Grup Socialdemòcrata i hi votarem en contra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció?

Sra. Sílvia Bonet.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, jo estic d'acord en què la CASS està en una greu situació financera, però evidentment no la solucionarem amb aquestes modificacions. Crec que s'ha d'actuar de forma urgent, però potser s'hauria pogut actuar des d'una globalitat. A veure, s'està parlant des de fa dies del pacte d'Estat i tot això, i penso que allà és un bon lloc per poder entrar a tractar els diferents aspectes que cal regular. I regular des d'una globalitat i des d'un aspecte comú, perquè sinó es comencen a fer arranjaments d'una manera o d'una altra sense tenir realment la base totalment feta. El copagament és la base del nostre sistema de finançament de la sanitat. Si s'ha de revisar necessitem la cartera de serveis, és que és necessària, perquè hem de saber exactament que és una sanitat pública i com s'ha de garantir i de quina manera s'ha de finançar.

I aquesta és una feina que segons la ministra, doncs, la tindríem en breu. Aleshores, doncs, bé, penso que la part del copagament es podia haver deixat per tractar-ho en el moment en què es tingués la cartera de serveis, i ara en aquests moments per compensar aquest aspecte econòmic que també vull dir que nosaltres havíem plantejat aquestes millores amb el tema de la modificació de la Llei de la seguretat social, no havíem previst que s'havia de compensar. Però bé, aquesta és una situació que han presentat i

bé, s'ha de treballar amb ella. Però podíem haver utilitzat l'actualització de la g tres claus, es va començar amb les lletres b, és va millorar el preu de les lletres b, es va millorar en el pagament dels medicaments genèrics, passant a pagar no el medicament amb el seu nom comercial sinó a través del seu principi actiu, i penso que hi havia molta més feina a fer amb les lletres r o lletres k, etc. Aleshores, eren feines molt més senzilles, molt més ràpides, i aquesta la podíem haver treballat, el tema del copagament un cop haguéssim tingut la cartera de serveis.

Per una altra banda, bé, no ens hem posat d'acord perquè evidentment nosaltres no seguim uns aspectes economicistes, única i exclusivament. Ens basem en els aspectes sanitaris i socials que defensa la Llei de la seguretat social.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Demòcrata, Sr. Montané.

El Sr. Xavier Montané:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Bé, doncs, estic d'acord amb la Sr. Bonet que s'ha de fer un esforç per revisar la cartera de serveis i la revisió de les tarifes. Però això és una iniciativa que no requereix d'un tràmit legislatiu. Per tant, doncs, torno a repetir, és un esforç que el Ministeri ha de treballar i que es pot fer totalment de forma paral·lela en la mateixa línia que s'està treballant aquest copagament en aquest Projecte de Llei.

Torno a repetir, no s'ha concretat cap tipus de mesura i els dos grups parlamentaris tenim prou eines per fiscalitzar la feina del Govern, i per tant, doncs, sense cap pretensió li recomano d'utilitzar aquestes eines que tenim al nostre abast.

Referent al tema que aquest Projecte de Llei, doncs, només té en compte mesures economicistes. Bé, no hi estic d'acord. Hi ha una sèrie de mesures que representen un sobrecost a la CASS d'1.800.000 euros. Si això són mesures economicistes, doncs, la veritat és que el terme no el comparteixo. I sense més, em ratifico amb la línia que no donarem suport a la reserva d'esmena presentada.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, vol intervenir?

Gràcies.

Bé, doncs, acabat el debat, procedim a la votació de les esmenes.

Els proposaria, si no hi ha objecció, de votar les dues esmenes de manera conjunta.

Obrim, doncs, el temps per votar les reserves esmena.

Sr. secretari.

El Sr. David Rios:

6 vots a favor; 22 en contra.

El Sr. síndic general:

Bé, a la vista del resultat, doncs, queden desestimades les dues esmenes.

Procedim, doncs ara a debatre i a votar les altres parts del text que no han estat objecte de reserva d'esmena.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, intervé la Sra. Mariona González.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

El Projecte de Llei que avui examinem, segons paraules de la ministra de Salut i Benestar, durant la seva compareixença davant les comissions legislatives de sanitat i benestar, havia de servir per complir, de manera urgent un compromís polític per instaurar algunes mesures, per tots conegudes: la revisió de la cotització que han de pagar els assegurats per compte propi, assegurar la cobertura a un segment de la població que quedava descoberta, com són els estudiants de més de 25 anys així com introduir, amb molt d'encert, la cobertura mèdica als desocupats que no es beneficien de la prestació per desocupació involuntària.

La ministra va advertir que, evidentment, aquestes tres mesures tenien com a contrapartida un increment de la despesa. Però es va limitar a explicar que en el projecte de Llei que estava a punt d'entrar a tràmit parlamentari s'introduïen unes mesures que considerava de calat tècnic, i que no havien de presentar grans problemes.

Als socialdemòcrates ens hauria agradat haver pogut participar en l'elaboració d'aquestes mesures i haver-les pogut presentar conjuntament amb el Grup Parlamentari Demòcrata, tal com en el seu dia va fer-se quan es va presentar conjuntament per part de totes les forces polítiques representades en el Consell la Proposició de Llei de la seguretat social. No va poder ser, però fins aquí estàvem totalment d'acord.

És més, durant la campanya nosaltres ens havíem compromès a recercar el consens necessari per reformar, a nivell legislatiu, el sistema de cotització dels autònoms a la seguretat social i donar cobertura als estudiants majors de 25 anys i altres col·lectius.

Ara bé, la nostra sorpresa va ser quan un cop entrat a tràmit parlamentari el Projecte de Llei de modificació de l'actual Llei de la seguretat social, vam poder llegir totes -i dic totes- les mesures concretes que proposava el Govern.

Les mesures definides per la ministra com de "calat tècnic" no solament servien per cobrir les despeses generades pels compromisos adoptats durant la campanya electoral i amb els que hi estem totalment d'acord, -com acaba de dir el Sr. Montané- sinó que, permetien un estalvi de 815.000 euros a la branca de malaltia. Això sí, a còpia de retallar prestacions als usuaris, fet del que no ens en havia parlat la ministra, ni figurava, evidentment, en el programa electoral dels Demòcrates.

No ens hem cansat d'escoltar diverses veus crítiques amb el nou model de seguretat social, com a conseqüència de la Llei aprovada per consens de totes les forces polítiques a l'octubre del 2008. Fins i tot algú, es va limitar a dir simplement que la nova Llei de la seguretat social era un "nyap" i es va quedar tan ample, desqualificant així l'enorme feina feta per una Comissió ad hoc creada fa dos legislatures i integrada per representants de tots els grups parlamentaris. Una Llei que, fruit del consens entre totes les forces parlamentàries, va ser aprovada per unanimitat d'aquesta Cambra, com ben segur recordaran avui algunes conselleres i consellers generals, que d'una manera o altra van participar en aquella votació.

Efectivament, ja en la primera reunió de la Comissió per a la redacció de la Llei de la CASS, celebrada el dia 1 de juliol del 2005, es va acordar que l'objectiu de la Comissió no seria un altre que el d'elaborar de forma consensuada una Llei de la CASS encaminada a introduir millores en les prestacions, que permetessin garantir un nivell de protecció social equivalent o equiparable al dels països del nostre entorn.

L'increment de la protecció social té un cost, però aquest s'ha de computar com una inversió en la societat, i no com una despesa. Quan vam signar l'acord polític tots els grups parlamentaris ja ho sabíem. N'èrem plenament conscients.

No negarem que la Llei de l'octubre de 2008 ha comportat alguna despesa addicional a la branca general. Ara bé, el que sí podem assegurar i assegurar, és que aquest dèficit de 40.000.000 d'euros previst per a l'any 2012 no és conseqüència

del nou model de seguretat social. I dit sigui de passada, tot i que avui no analitzem aquest aspecte, no negarem tampoc, que la nova Llei de la seguretat social va suposar una millora importantíssima de la branca de jubilació, incrementant les cotitzacions per garantir la viabilitat futura de les pensions i descarregant-la, finalment, del finançament de les prestacions no contributives entre altres. I d'això, els que la qualifiquen com un nyap, mai en parlen.

L'any 2002 ja existien símptomes que deixaven preveure que la branca de malaltia -l'actual branca general- acabaria tenint un dèficit important si no es prenien, de manera urgent, les mesures escaients per millorar la gestió de la CASS suprimint abusos, ineficiències o injustícies i redefinint el sistema sanitari actual. Des de l'any 2007 les despeses van començar a superar els ingressos. I aquí avui, vull recordar que l'actual Llei de la CASS no va entrar en vigor fins al novembre del 2009, dos anys després.

Aquest Projecte de Llei de modificació de l'actual Llei de la seguretat social que avui examinem no modifica cap d'aquestes disfuncions, no suprimeix els abusos ni fa desaparèixer les ineficiències i les injustícies. Aquest projecte erra en les solucions que planteja en el sentit d'una retallada dràstica dels drets, tal i com ha exposat la meua companya Sílvia Bonet fa uns moments en la defensa de les esmenes reservades.

La situació de debilitat arreu de les finances públiques no ens hauria d'abocar de manera exclusiva i en primer terme, -torno a repetir en primer terme-, a reduir drets, a retallar prestacions, com fa una part d'aquest Projecte de Llei, sense optimitzar abans la gestió d'aquests recursos, cada cop més escassos i que de ben segur exigiran sacrificis, però alhora reconeixent que en matèria de drets socials hi ha uns límits que no podem ultrapassar.

No ens podem permetre reduir el llindar de protecció del que ens hem dotat, i més quan al nostre país no és especialment alt. Cal dir amb el mateix rigor que cal una bona gestió dels recursos, però també que hi ha un nivell de prestacions que no es pot reduir, doncs en matèria de drets socials no és possible fer un plantejament exclusivament economicista, que és el que fa una part d'aquest Projecte de Llei. Cal establir prioritats i pels socialdemòcrates, els ciutadans i les ciutadanes són la prioritat.

Les correccions a fer en el nou sistema de seguretat social, s'haurien de centrar en la millora del control per evitar els abusos per part, no únicament dels assegurats com fa aquesta modificació del Projecte de Llei, sinó de tots els actors que intervenen en el sistema de protecció social. El redreçament del

dèficit econòmic és necessari -ho compartim plenament- però les correccions han de venir bàsicament per una millora, que cada dia es fa més inajornable, de la gestió.

I, senyores i senyors consellers generals, deixi'm que els hi digui que, fins que no es va veure aquest Projecte de Llei, no havia sentit a cap demòcrata ni a ningú que plantegés quina prestació calia suprimir o retallar, senzillament perquè, sempre... sempre, però sobretot en període electoral i preelectoral, no tan sols no és possible, sinó que no és defensable.

L'Estat ha de garantir un determinat nivell de prestacions als seus ciutadans, sense que es pugui condicionar pels recursos que aquests aporten en aquest àmbit via cotitzacions socials, doncs un plantejament exclusivament economicista com el que ens planteja el Govern demòcrata, ens portaria a l'absurd de reduir prestacions fins a assolir l'autofinançament. Senzillament inviable, des d'un punt de vista d'equitat i justícia social, malgrat escoltéssim dir al ministre de finances durant el debat a la totalitat del pressupost que els serveis públics s'han d'autofinançar.

Els socialdemòcrates no apostem per una sanitat privada, com tampoc apostem per una educació privada o una seguretat privada. Nosaltres apostem i creiem en l'Estat i en els serveis públics i de qualitat a l'abast de totes les ciutadanes i ciutadans.

Cal vetllar per protegir els més febles i de manera específica en un àmbit tan sensible com les prestacions de la CASS. Una CASS que ha de mantenir l'esperit solidari amb el que es va crear, en què aquells que cotitzen més perquè tenen una situació més bona i un salari més alt ho facin per aquells que cotitzen menys perquè cobren molt poquet, i que ben sovint tenen dificultats per arribar a finals de mes... per això es va fer la seguretat social, no es va fer per una altra cosa.

Compartim la necessitat d'aconseguir un sistema de seguretat social sostenible, que probablement no es pugui autofinançar del tot, i manifestem el nostre més ferm compromís en l'exigència de suprimir abusos i ineficiències, elements que no són producte del nou model, sinó tot el contrari, són rèmores d'una gestió que clarament cal millorar i de l'actual crisi econòmica que venim patint des del 2008 amb una davallada de la població assalariada.

Una davallada la qual esperem que s'aturi i comenci a prendre una línia ascendent pel bé no solament de la CASS, sinó de l'economia del nostre país i, per tant, del futur de totes les ciutadanes i ciutadans sense deixar ningú pel camí.

Per tot això no estem d'acord en una part d'aquest Projecte de Llei que despulla un sant per vestir-ne un

altre. És per tot això que hem fet les dues reserves d'esmena.

No estem d'acord en començar la casa per la teulada. I no cal fer-ho perquè l'actual Llei de la seguretat social permet començar la casa pels fonaments.

Permet canviar la nomenclatura i les tarifes dels actes mèdics, permet pagar al centre hospitalari per processos en lloc de per actes, permet tenir un historial mèdic compartit, permet rebaixar el preu de les resonàncies magnètiques, i permet moltes més mesures que cal prendre en primer terme, repeteixo, en primer terme per poder rebaixar considerablement el dèficit de la branca general de la CASS.

Estem satisfets del treball que s'ha fet en comissió, i estem satisfets que ens hagin permès incloure algunes de les nostres propostes. Ara bé, el treball en comissió també ens ha servit per adonar-nos que tenim dos maneres de pensar ben diferenciades. Dos models de seguretat social dissemblants.

Els demòcrates van cap a una deriva ultraliberal emprant un criteri només economicista que penalitza als més febles, fent creure a les ciutadanes i ciutadans que tots els mals i el desequilibri de la branca general vénen de l'actual model de la seguretat social, i que per tant, les retallades seran inevitables; en canvi els socialdemòcrates entenem que la problemàtica de la CASS no ho és per si sola, no ho és per aquesta Llei i que s'engloba en una problemàtica més àmplia que és la sostenibilitat del sistema sanitari andorrà.

Per garantir la sostenibilitat econòmica de la CASS és imprescindible marcar un punt d'inflexió en el creixement exponencial de la despesa sanitària tot i salvaguardant els drets dels assegurats.

Per aquest motiu abans d'entrar de ple en un canvi de la Llei de la seguretat social per adaptar-la a la realitat socioeconòmica del país, els socialdemòcrates volem que es comenci la casa pels fonaments i es desenvolupi un pla de viabilitat del sistema sanitari amb criteris d'eficiència que ens ajudi a disminuir considerablement el problema que pateix la branca general i, llavors sí, ens permeti revalorar-lo, que hem de fer amb aquesta Llei.

Això sí, sense penalitzar als més febles, sense retallar prestacions als assegurats tal i com ho fa una part de la llei que avui examinem, perquè no s'hi val a demanar que tots siguem patriotes i només aplicar les retallades als usuaris i no a tots aquells que abusen del sistema, això seria massa fàcil i sobretot seria molt injust.

Tampoc es tracta de veure qui manlleua les polítiques socials, es tracta d'aplicar-les, de creure-se-les.

Finalment, volem fer esment, molt ràpidament, de les millores que els socialdemòcrates, via esmenes, hem aconseguit introduir en el Projecte de Llei. Efectivament, gràcies a què algunes de les nostres esmenes han estat acceptades o transgides en Comissió, les retallades, la titora a les prestacions de tots els assegurats, han estat molt menys traumàtiques. Entre d'altres, recordem que el Projecte de Llei presentat pel Govern contemplava que les pensions i prestacions de més de mil euros quedaven congelades i a les inferiors a mil euros només se'ls hi augmentava el 2%. Avui, en canvi, gràcies a la nostra esmena que ens va permetre transaccionar, només es congelen les pensions i les prestacions de més de 2000 euros i fins a aquest import s'augmenten amb l'IPC. També gràcies a una altra esmena, hem aconseguit que en arribar el cònjuge de la persona assegurada a l'edat dels 65 anys, si no percep cap pensió de jubilació, la pensió de la persona assegurada continuï incrementant-se en un 10%.

Per tot l'exposat i perquè quedi clar que no volem una política d'oposició sistemàtica, el nostre grup parlamentari votarà favorablement a la resta dels articles que ara es sotmeten a votació.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Demòcrata té la paraula el Sr. Xavier Montané.

El Sr. Xavier Montané:

Gràcies Sr. síndic.

El proppassat 3 d'abril Demòcrates per Andorra guanyava unes eleccions generals en un programa de govern realista adaptat a la greu conjuntura econòmica.

Malgrat tenir un full de ruta clar i ben definit, algunes veus han volgut fer creure que Demòcrates per Andorra es presentava a aquests comicis sense propostes concretes.

Bé, el grup parlamentari que represento discrepa totalment d'aquesta visió i avui en tenim un clar exemple amb aquest Projecte de Llei.

El text que es sotmet avui per aprovació pretén honorar alguns dels compromisos polítics definits en el nostre programa, i permeti'm destacar-los perquè després de la intervenció de la Sra. Mariona

González sembla que només estem parlant de retallades quan hi ha una sèrie de beneficis, doncs, que si es comenten, es comenten de forma massa breu.

Un d'ells és de revisar la baixa a la cotització dels treballadors per compte propi que no acrediten una xifra de negoci a uns resultats especialment elevats. Es tracta d'una mesura que pretén ajudar en temps com l'actual als treballadors per compte propi que tinguin una facturació petita o mitjana.

També es poden acollir a aquesta cotització reduïda els autònoms que no portin més de dos anys exercint una activitat professional per tal d'ajudar i fomentar el nou emprenedor.

Una altra millora que aporta el Projecte de Llei és la cobertura sanitària dels estudiants fins als trenta anys, mentre que la llei actual limitava la cobertura fins als vint-i-cinc anys. Creiem que cal modificar aquesta norma. Cada cop són més freqüents les formacions acadèmiques llargues amb estudiants majors de vint-i-cinc anys.

El canvi normatiu que proposa Govern s'adapta a una realitat cada cop més estesa.

Un altre col·lectiu -i anem sumant perquè és que només parlem de retallades però és que hi ha col·lectius que estan tenint noves cobertures-, un altre col·lectiu que queda també desprotegit amb la Llei vigent és el dels desocupats. En casos com la situació que estem vivint ara, una situació d'atur s'allarga malauradament, els afectats es queden sense cobertura sanitària, doncs bé, el Projecte de Llei permet que les persones inscrites al Servei d'Ocupació, i que no rebin la prestació per desocupació involuntària, puguin beneficiar-se de la cobertura de la seguretat social. Prèviament cal fer una cotització voluntària però destacaria que aquesta cobertura s'amplia també als possibles beneficiaris de l'assegurat i alhora també s'obté el dret a les pensions de viduïtat i d'orfenesa malgrat estar a l'atur.

Aquests nous beneficis pels assegurats comporten a la Caixa Andorrana de Seguretat Social un increment de la despesa d'1,8 milions d'euros, retallades però sobrecost d'1,8 milions d'euros.

El Grup Demòcrata és conscient que el manteniment de l'estat del benestar pugui afectar, o millor dit, pugui provocar dèficits pressupostaris... en som conscients. Tenen una opinió molt subjectiva de com mirem nosaltres l'estat del benestar, però nosaltres som conscients que en temes de salut i en temes sanitaris pot haver-hi un dèficit però, cal actuar perquè aquest dèficit sigui el menor possible. I això no eximeix que s'hagin d'implementar mesures de contenció, justament per tal de preservar el propi estat del benestar. Veiem com el Govern amb aquest

Projecte de Llei planteja alternatives per tal de minimitzar el cost financer d'1,8 milions d'euros, i també se suma a aquest sobrecost una situació financera de la CASS precària. A vegades es parla de començar la casa per la teulada, però la situació financera és la que és. Algunes d'aquestes mesures de racionalització ja han estat debatudes anteriorment en les reserves d'esmena. No entraré de nou a defensar-les encara que voldria destacar-ne un parell.

Una d'elles neix del consens, com ha dit la Sra. González, entre els dos grups parlamentaris per tal de no revalorar les pensions superiors als 2.000 euros en línia amb les polítiques de contenció que està generalitzant el Govern. I l'altra és la limitació dels casos on concordin més d'una pensió de viduïtat i d'orfenesa. Els canvis proposats aconsegueixen evitar que la suma de les prestacions superin, i de vegades de molt, els ingressos que rebia l'assegurat quan encara era viu. Creiem que mesures com aquesta eviten incongruències i, a més, permeten optimitzar els recursos disponibles.

Pel que fa a l'aportació parlamentària del nostre grup, voldria destacar dues esmenes de les quatre que vam presentar. La primera és la supressió de l'article 3 del text original. En aquest punt el Govern proposava, en el Projecte de Llei, eliminar les revaloracions sistemàtiques a través de l'IPC de tot el tema de prestacions. El grup que represento no va recolzar aquesta proposta, no perquè estiguem amb desacord amb la mesura, al contrari, li donarem recolzament, creiem que les revaloracions s'han de fer per llei. Però també considerem que es tracta d'un canvi estructural molt significatiu i de calat, i que és més adient debatre'l en el marc de l'imminent i notori pacte d'Estat de revisió del sistema de seguretat social.

La segona esmena que voldria destacar del Grup Parlamentari Demòcrata és la modificació de l'article 14, també, del text original. El canvi plantejat pel nostre grup va ser la reducció dels anys de residència necessaris al país que un assegurat havia d'acreditar per tal de poder-se beneficiar de les prestacions descrites en la present modificació legislativa. En aquest cas es van reduir els cinc anys exigits de residència a tres anys, també coincidint amb el criteri del Grup Socialdemòcrata.

Per tot l'exposat, el Grup Demòcrata donarà suport al Projecte de Llei de modificació de la Llei 17/2008, de la seguretat social. En primer lloc per les noves cobertures sociosanitàries que es volen introduir i que permeten donar cobertura a nous col·lectius de població. Pensem que s'ha fet una lectura massa injusta i no s'ha tingut prou en compte aquestes noves mesures. En segon lloc, el nostre vot també és

favorable perquè valorem positivament l'esforç que el Govern fa per optimitzar, racionalitzar i redistribuir els recursos financers de la Caixa Andorra de la Seguretat Social. Aquest és un principi que el Grup Demòcrata defensarà durant la present legislatura, i que caldrà tenir present quan s'abordi la reforma completa del sistema en el marc del desitjable pacte d'Estat que abans he esmentat. Efectivament, l'aplicació de la Llei 17/2008, del 3 d'octubre, de la seguretat social, ha posat de manifest -amb tots els respectes al Consell General que li va donar suport- que cal dur a terme modificacions per adaptar-nos a la conjuntura socioeconòmica actual. No es tracta de dir que és un nyap, però sí que cal fer modificacions.

Això ens obligarà a adoptar accions que permetin garantir la sostenibilitat del sistema de salut i de protecció social, tot i vetllar per no malmetre la qualitat sociosanitària del nostre país, la qual el Grup Demòcrata ja és molt sensible.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Govern té la paraula la Sra. Cristina Rodríguez.

La Sra. Cristina Rodríguez:

Gràcies Sr. síndic.

Sres. consellers, Srs. consellers, des del mateix dia d'entrada en vigor de la Llei de seguretat social 17/2008, que va entrar en vigor al novembre del 2009 i a l'inici del desplegament reglamentari corresponent molt feixuc, que encara està en curs, es va evidenciar que ja calien aportar ajustaments a aquesta Llei, perquè deixaven fora de cobertura algunes persones particularment vulnerables.

És tant així que immediatament el Departament de Benestar va prendre les disposicions transitòries per estudiar cada cas que afectava tot particularment gent gran, per donar la cobertura necessària. Poc temps després, molt ràpidament, es va posar també en evidència que calien assegurar cobertures a d'altres grups de població com és el cas efectivament dels estudiants de més de 25 anys. Doncs, no serà però fins a la nova legislatura sota l'autoritat del nou Govern amb caràcter urgent i per complir compromisos polítics, que efectivament es decidirà fer un projecte de llei per donar cobertura sanitària a aquests grups de població particularment vulnerables i també ajudar, doncs, previ requisits, a treballadors per compte propi.

Els dos grups han fet aquesta precisió. La finalitat d'aquest Projecte de llei, no insistiré, però és molt important.

Per responsabilitat, el Govern vista la situació crítica de la nostra seguretat social, de la seguretat social que és de tots, de tots els ciutadans, i que justament en aquesta Cambra, quan el Sr. ministre de Finances Jordi Cinca va justificar el Projecte de llei de crèdit extraordinari per poder assumir els 27 milions de dèficit, era un moment molt rellevant, molt important, perquè sabem que tot el que faríem ho hauríem de fer amb un esperit de contenció de la despesa pública a la qual tots els ministeris, tothom ha de contribuir, i sabem que hauríem d'adoptar al mateix temps altres mesures.

Això és molt important, perquè no es tracta de retallades per retallades. I sobretot si parlem del sistema de percentatges de reembossament. És una part bàsica elemental d'una política sanitària. I quan modifiquem percentatges de reembossament, sempre evidentment i avui, és agafant exemples que poden semblar que van al detriment de l'usuari, perquè si parléssim de la modificació a la baixa de percentatges de reembossament de medicaments que ja sabem perfectament que cada vegada són menys útils i que el cost benefici és menys útil, doncs, no insistiríem i diríem, no únicament disminuir el reembossament, però diríem zero reembossament si escau. Doncs, cal molta prudència. I quan parlem de copagament, dintre de copagament evidentment hi ha la paraula pagament, ja sabem que anem cap a una modificació del sistema de pagament i de finançament, però com que s'ha agafat un cop més l'exemple que figura en la Llei de per processos, és fàcil de dir per processos. Si fos tan fàcil ja estaria fet i des de fa tres anys. Però és molt complicat, perquè no disposem del sistema d'informació per ja immediatament assegurar un sistema de finançament per processos. El que no vol dir que no hi estem treballant.

Doncs, és un conjunt de mesures que estem prenent, i avui és una petita part. No és que no sigui important, és una petita part.

Dos, molt important, no comencem la casa per la teulada, si us plau. Perquè la casa l'hem començat al juny 2009, al maig 2009, quan s'ha aprovat la modificació de la Llei general de sanitat del 89, que hem modificat al 2009, per introduir dos coses bàsiques: la contractualització, amb tots els professionals i totes les institucions entre les quals la CASS; i sobretot, evidentment, la cartera de serveis, perquè qui diu cartera de serveis diu: què fem a Andorra, què no fem a Andorra, què reembosem a Andorra i què no reembosem per la CASS, i en quina mesura reembosem?

És per això que amb les coses més evidents no hi ha un minut a perdre perquè ja fa molts anys que el perdem, com a mínim des que vam començar justament el pla estratègic salut al 2007, que ja dèiem que la situació... els diaris a l'època, a finals del 2006 quan preparàvem el pla estratègic salut i el pla nacional d'atenció social conjuntament, ja els diaris deien l'economia està tocant sostre. Doncs, evidentment, no mirem ara enrere per saber qui es tapava els ulls i qui no volia veure. Ens l'hem *fomut*, doncs, ens l'hem *fomut*! Són 40 milions de dèficit. I hem d'actuar, doncs, tots els dies, amb les eines que tenim. Doncs, la casa l'hem començat amb els fonaments amb la Llei general de sanitat modificada, amb el pla estratègic salut i el pla nacional d'atenció social i aquesta casa l'estem pujant i avui us demanem d'ajudar-nos a continuar pujant i el pacte d'Estat és el més important... és el més important i ens queda molta feina perquè la teulada la posarem tots conjuntament i el "poteau maître", o la biga central, o el que caldrà. Però, si us plau, cada cosa doncs al seu nivell.

Quant al d'economicista, aquí sí que m'agradaria que em mirés el Sr. Jaume Bartumeu perquè ell sap el que és economia i economia de salut. Sóc economista de lletres i de xifres i ja és hora que diguem que, què vol dir economia? Economia vol dir, senzillament, que estem en un món i des de fa molts anys -perquè l'Estat del benestar de fa trenta i quaranta anys ja ha passat-, estem en un món on els recursos són limitats i les necessitats, sobretot en l'àmbit de la salut i del benestar, cada vegada creixen amb la cronicitat, amb l'envelliment de la població, amb les noves tecnologies, créixer, créixer... i, llavors, què fa l'economia? L'economia intenta trobar la millor articulació, la millor adequació possible. Doncs, a partir d'ara no cal dir: discurs economicista, lògica comptable -això em recorda quan estava a l'escola els anys 1975, que ja suposaven la lògica comptable-, i no, s'ha acabat això, ara és molt seriós. Som tots plegats, la casa no la comencem per la teulada sinó que l'acabem per la teulada, i si és possible amb la biga que ens asseguri la sostenibilitat més important.

Doncs, jo agraeixo realment els debats que hi han hagut en el si de les comissions, com ho han dit les conselleres, molt interessants, molt importants i és un pas més com els que fem tots els dies i demano... demano el vot, evidentment el vot per aquest Projecte de Llei i que sobretot sigui un pas pel segon i sigui el més important que és el pacte d'Estat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Altres intervencions...

Sra. Mariona González.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

Primer, per contestar-li al Sr. Montané.

I tant que n'hem parlat nosaltres a la nostra intervenció de les mesures aquestes dels compromisos polítics. L'hem tingut tant en compte que hem començat per ells i, a més a més, hem començat dient que ja estàvem totalment d'acord i que el mateix que portàveu vosaltres al vostre programa el portàvem nosaltres també al nostre programa i, a més a més, he dit que amb molt d'encert s'havia afegit un col·lectiu que era el col·lectiu de treballadors, dels que no tenen i que no estan al Servei d'Ocupació... que estan al Servei d'Ocupació però que no tenen feina ni cobren la prestació per aturats.

La Sra. ministra ens ha dit que han començat la casa pels fonaments, doncs, jo crec que si han començat la casa pels fonaments i fa tants anys des del Pla estratègic que va començar a l'any 2004 o 2005, crec que han agafat... -bé, al 2007 i estem al 2012-, jo crec que han agafat una mala empresa. Aquests fonaments estan trigant molt, estan trigant massa en tirar-se endavant perquè, miri, hi ha coses que són molt evidents i nosaltres quan vam fer aquest Projecte de Llei... bé, aquesta Llei actual, ja sabíem que hi havia moltes coses que eren evidents, les que vostè acaba de dir: els processos que són lents, de canviar els actes per processos, que és lent, que ja hi estan treballant... ja ho sabien i per això aquesta Llei, vam dotar a aquesta Llei d'un article que permetia fer tot això perquè la que hi havia anteriorment de la CASS era molt rígida en aquest aspecte. És a dir, no permetia canviar un reglament perquè els reglaments tenien rang de llei, si vostè se'n recorda. En canvi ara tenim un article que és el 136, que es titula "Establiment de nomenclatura i tarifes de responsabilitat", que posa que l'establiment i l'actualització de la nomenclatura i de les tarifes de responsabilitat es pot fer per acte professional, per procés d'atenció, per estades, per pressupost global o per qualsevol altra unitat de nus, és a dir, un ventall molt ampli.

Jo, a l'únic que m'he referit abans, és que no ens neguem nosaltres a assentar-nos a parlar de la Llei de la CASS, a l'únic que m'he referit és que abans de modificar i de retallar qualsevol prestació... -perquè, digui'm vostè el que vulgui, però això que han fet és

retallar prestacions-, com ha dit la Sílvia abans és molt ambigu allò dels medicaments. Una llei no pot quedar tan oberta. Vostè pot tenir la voluntat aquesta però, després pot venir algú altre i no tenir aquesta voluntat, i qualsevol medicament englobar-lo en el 30 % de reemborsament. És molt ambigua i està molt oberta aquesta Llei, doncs, nosaltres entenem que el que s'ha de fer primer és traure-li partit a la llei que tenim actualment, eh? És a dir, acabar d'esgotar totes les seves vies per tal d'aconseguir les millores. I li torno a dir, és veritat que les coses més evidents són difícils de portar a terme però estem parlant del 2007. Estem parlant que encara no hi havia la nova Llei de la seguretat social, que no havia encara entrat la seva aplicació, i... escolti! li torno a dir que estan trigant massa en aquests fonaments; segurament que arribarem a la teulada però per arribar-hi no podem fer uns fonaments i no anar bastint els murs a la mateixa velocitat que els fonaments. Hem de començar després a bastir els murs, i els murs els hem de bastir quan sapiguem els resultats que tenim després d'haver esgotat totes les vies que dona aquesta Llei de la seguretat social. Això és el que nosaltres ens referíem, no ens referíem a res més. Ja ho entenem que és difícil... ja ho sabem que és difícil però està trigant massa.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Demòcrata té la paraula el Sr. Montané.

El Sr. Xavier Montané:

Sí, per al·lusions i abans que intervingui la Sra. ministra.

Sra. González, ja sé que hem parlat dels beneficis d'aquest Projecte de llei, però després he matisat que se'n parla de forma molt breu, i entenc que és injust l'esforç que està fent el Govern en donar cobertura a aquests col·lectius, doncs, el criteri o... diguem la valoració que se'n fa d'aquesta Llei.

És clar que tot és molt subjectiu, vostès tindran el seu punt de vista i nosaltres el nostre, però el nostre punt de vista és que la valoració que s'ha fet d'aquest Projecte de llei és massa injusta.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Té la paraula la Sra. ministra.

La Sra. Cristina Rodríguez:

No, l'única cosa que vull dir a la Sra. Mariona González -però ho sap perfectament perquè evidentment, ara està assentada en aquest lloc i fa un any i mig estava assentada en un altre lloc, i la conversa podia ser diferent-, és que evidentment que cal esgotar totes les vies. El que passa és que se'ns ha esgotat la Llei i el Reglament, que encara no s'ha fet, ni tot el desplegament reglamentari. Hi ha articles, com el que ella diu per processos o el Reglament del 100 %, -que conec, a més a més, la persona que ha fet exactament aquesta part que, és una persona més de França i té més l'esperit potser de l'inici de la Llei tot i que s'havia agafat un assessor més d'Espanya-, doncs, que evidentment que va dir però jo ho he donat per fet... He donat per fet que tenia un sistema, un sistema de classificació com de nomenclatura adaptat, un sistema d'informació quasi bé. El metge referent ja estava implantat, aleshores podia funcionar això però no és així. No estem en aquest sistema, un sistema de finançament, entre altres, per processos es necessita molt temps i, ho sento molt. Al 2007 es va fer un Pla estratègic de salut i molt operatiu, està encara vigent, continua sent una referència que despleguem i al mateix temps que el Pla nacional d'atenció social però, si us plau, és que hi ha coses que són fàcils d'escriure-les però a la pràctica és molt complicat perquè no tenim les bases... les estem construint evidentment. Potser som massa lents però fem el que podem amb els recursos que tenim i potser sí que treballant tots conjuntament i amb les ajudes pertinents anirem una mica més ràpid.

Una cosa molt important en relació amb la Llei, perquè això sí que és vital, és que per favor quan es fa una llei i s'incrementen prestacions, i es donen més prestacions... per favor, una contribució específica al costat. La contribució específica al costat no pot ser per definició un dèficit descarregar Govern sobretot en la situació que estem; doncs, això també ens queda pendent. A cada nova prestació, si us plau, una contribució específica al costat perquè el dèficit no pot ser una solució. Doncs, evidentment que queden per esgotar vies sense que diguem que la Llei és un nyap... s'ha de retocar de dalt a baix i l'hem de retocar conjuntament, i les coses que són de calat tècnic i molt complicat perquè els altres països ens ho poden dir: mireu Suïssa, mireu França, mireu el que vulgueu, mireu el sistema de finançament inclús dels països veïns i ja us diran en quants anys ho han implantat. Nosaltres ho podem fer més senzill però conjuntament.

I la casa, insisteixo, els fonaments s'han posat correctament i l'estem posant correctament i no

ràpid com voldrien, però justament anem... anem a fer feina conjuntament.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció?

Sra. Mariona González.

La Sra. Mariona González:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, vostè abans ha parlat que la terminologia "economicista", jo recordava els anys 75 quan vostè estudiava i a mi ara m'ha recordat precisament la meva intervenció quan he dit que no podem donar les prestacions segons el que rebem de cotitzacions socials. Per això he dit que els nostres projectes, la nostra visió de la seguretat social és dissemblant, no s'assembla en res, absolutament en res perquè si vostè a cada prestació que dóna de nou ha de cobrar més per aquesta prestació que posa de nou, llavors el que fem és entrar en un circuit privat de companyia d'assegurança... si senyora! Si vostè posa una prestació que és el que ha fet aquí... està molt bé que no és que hagi fet un gran esforç el Govern, finalment ha complert un compromís polític que portava i ha estat set mesos per complir-lo, o quasi bé ja vuit, no? No és que hagi fet un gran esforç, és que ho havia de fer perquè era un compromís polític, no era res més. Però, si vostès perquè han fet un compromís polític i han donat cobertura, com tant diuen, a aquestes persones, han donat cobertura als beneficiaris de més de vint-i-cinc anys que vull recordar que aquesta Llei no va fer res de nou que ja s'havia fet tota la vida només fins als vint-i-cinc anys, si votés han donat cobertura a això i, d'una altra banda, han de retallar prestacions per cobrir el dèficit i a sobre tenir un guany a la branca general... això és "economicista", aquí i arreu, li pot dir amb la terminologia que vulgui però això és "economicista". Això no és un criteri social, no és un criteri solidari, és a dir, quan es va fer la Llei de la seguretat social ja ho enteníem que tots tindríem una mica més de dèficit però no els 40 milions que hi ha actualment; els 40 milions que hi ha actualment vostè sap que van començar al 2002 amb l'augment de les pernотacions a l'Hospital, amb l'estada, per exemple, de l'operació de cataractes que s'estaven tres dies, doncs, va començar llavors el dèficit de la CASS, no és ni amb una llei ni amb una altra, és el dèficit. I, quan jo parlo de començar la casa per la teulada, em refereixo és que primer... primer, com a bona economista arregli el dèficit per on s'ha d'arreglar i després arreglem la Llei de la CASS entre tots perquè ningú és perfecte i tothom té coses que

se t'escapen, se us pot escapar a vosaltres i se'ns pot escapar a nosaltres. Però, com a bona economicista comenci primer, i faci els càlculs, i digui'ns, i porti'ns i digui'ns que quan paguem per processos al centre hospitalari, quan canviem la nomenclatura, quan canviem les tarifes de responsabilitat quan fem totes aquestes coses que ens permet la Llei actual... "Miri, el dèficit per l'any vinent serà de tants milions..." i, llavors direm cap a on volem anar els dos grups parlamentaris, si cap a muntar una seguretat social privada o continuar amb un dèficit raonable, perquè una mica de dèficit sempre hi ha d'haver, el que hi ha en l'educació i en la seguretat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna intervenció?

Pel Grup Demòcrata intervé el Sr. Xavier Montané.

El Sr. Xavier Montané:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, només ratificar el que he dit abans.

Penso que el Govern ha fet un gran esforç, un esforç per donar cobertura a col·lectius que ara estaven desemparats amb la llei vigent i, a més a més, amb col·lectius sensibles com gent que està a l'atur per a mi és un esforç, és un esforç. Evidentment si no surt d'un govern del seu color polític no es valoraria d'aquesta manera però per a nosaltres és un esforç i si a més a més es té cura que aquest sobrecost es pugui optimitzar, buscar i gestionar de forma millor doncs, els recursos deficitaris que té la CASS doncs, els recursos deficitaris que té la CASS encara amb més raó per pensar que el Govern ha fet un esforç i per tant des del Grup Demòcrata felicitar per aquest Projecte de Llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern vol intervenir la Sra. Ministra?

Bé, si no hi ha més intervencions i atenint-me al que s'ha manifestat en el seu moment, -si no hi ha objeccions-, proposaria l'aprovació per assentiment de les altres parts del text que no han estat objecte de reserves d'esmena.

Bé, es declara doncs aprovat el Projecte de Llei.

Passem al sisè punt de l'ordre del dia.

6. Examen i votació del Projecte de llei de modificació de la Llei 30/2007, del 20 de desembre, de la comptabilitat dels empresaris, modificada per la Llei 8/2010, del 22 d'abril.

L'informe de la Comissió Legislativa d'Economia ha estat publicat en el Butlletí número 59/2011, del 19 de desembre.

Exposa l'informe la Sra. Patrícia Riberaygua Marme, nomenada ponent per part de la comissió.

La Sra. Patrícia Riberaygua:

Gràcies Sr. síndic.

El 7 de desembre la Comissió Legislativa d'Economia em va nomenar ponent del Projecte de llei de modificació de la Llei 30/2007, del 20 de desembre, de la comptabilitat dels empresaris, modificada per la Llei 8/2010, del 22 d'abril.

Aquest Projecte de llei va ser analitzat juntament amb les esmenes a l'articulat presentades el passat 15 de desembre.

Les dues esmenes presentades totes elles per part Grup Parlamentari Socialdemòcrata van ser analitzades i votades per la comissió, cap d'elles va aconseguir els vots suficients per ser introduïdes al Projecte de llei. De l'anàlisi i la votació feta en comissió es desprèn el Projecte de llei que avui es sotmet a consideració d'aquesta Cambra el qual no conté cap modificació respecte al presentat pel Govern el passat 4 de novembre.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Intervenció per part dels grups parlamentaris...

Per part del Grup Socialdemòcrata té la paraula el Sr. Gerard Barcia.

El Sr. Gerard Barcia:

Gràcies Sr. síndic.

De nou, amb la presentació del Projecte de llei de modificació de la Llei 30/2007, del 20 de desembre, de comptabilitat dels empresaris ja modificada per la Llei 8/2010, del 22 d'abril, el Govern de Demòcrates per Andorra traça un línia sinuosa per fer creure que, millora allò existent quan el que planteja en realitat, tret d'una revisió de forma i de l'establiment de mesures per evitar que l'aplicació del règim sancionador pugui generar perjudicis a tercers és suprimir llibertat i seguretat jurídica.

En nom del Grup Parlamentari Socialdemòcrata he d'expressar que el redactat inicial de la Llei 30/2007, del 20 de desembre, de comptabilitat dels empresaris malgrat les modificacions de la Llei 8/2010, del 22 d'abril, continua presentant problemes d'interpretació que no quedaran resolts amb la modificació que examinem avui i no és cert, com diu la memòria justificativa, que de manera objectiva es simplifiqui el règim de comptabilitat. Així, la modificació d'adició de l'apartat 2, de l'article 16 de la Llei no ve a definir l'exercici econòmic comptable pels empresaris, persones físiques que no tenen definits en el seu ordenament intern quan comença i quan acaba el seu exercici econòmic com diu la memòria justificativa sinó que ve en un exercici de restricció de la llibertat dels empresaris més significatiu encara al nostre país on existeixen nombrosos negocis propietat de persones físiques lligats amb la temporada d'hivern a imposar als empresaris persones físiques que l'exercici econòmic comenci sí o sí, l'1 de gener i acabi el 31 de desembre de cada any, oblidant que seria interessant per l'empresari poder determinar que el seu exercici comptable anés, per exemple, de l'1 de maig al 30 d'abril de cada any en correspondència amb la seva activitat i sense partir en dos la temporada d'hivern.

El Grup Parlamentari Socialdemòcrata entén que la comptabilitat de les empreses és una eina absolutament necessària per la seva pròpia organització i administració, i que si ve pot semblar feixuga en iniciar-se contemplant-se com una obligació és generadora de múltiples avantatges interns com reflectir en cada moment la situació econòmica de l'empresa i facilitar informació per prendre decisions i també avantatges externs front els proveïdors i els clients. I també front a l'administració, una administració que ha de ser franca envers els empresaris i les previsions de la disposició addicional de la modificació que avui es proposa, no ho són.

A l'entendre del Grup Parlamentari Socialdemòcrata aquesta disposició addicional contempla dues disposicions inquietants: una és la modificació del líndar que determina l'obligació de dipositar els comptes anuals al Registre de Dipòsit de Comptes passant-lo de 100 a 150 mil euros i l'altra consisteix en determinar que resti el criteri del Govern la xifra anual d'ingressos màxima perquè un empresari pugui acollir-se al règim simplificat de comptabilitat.

Amb la primera, lluny de cercar maneres per contribuir a facilitar la implantació de la comptabilitat en les empreses andorranes, conformacions, assessoraments o suports varis i facilitat de dipòsit de comptes en línia, Demòcrates per Andorra, insisteix en presentar l'obligació

imposada als empresaris per la Llei de dur una comptabilitat ordenada i adequada a la naturalesa i a la dimensió de la seva activitat com una càrrega pesada i inútil i intentant defugir-la al màxim i desencoratjant els empresaris invitant-los a evitar amb la redacció del projecte de modificació de la llei que es proposa la confecció de la comptabilitat creant una obligació de presentació d'un genèric i poc precís document de declaració justificatiu sobre la seva xifra anual total d'ingressos, fent desaparèixer la necessitat de dipositar els comptes per part dels empresaris, persones físiques que tinguin una xifra anual d'ingressos inferior a 150 mil euros, cosa que no vol dir que se'ls eximeixi de portar la comptabilitat escrita per la Llei.

Tot plegat, gens clar. En lloc, d'aprofitar les ocasions per anar posant els pilars de l'ordenament econòmic que Andorra necessita, que els ciutadans esperem amb normalitat i que confiem que arribin amb claredat, DA creant escales, implementen les seves polítiques sobre mesura, perdent de vista que les comptabilitats clares i entenedores per tothom no són sinó un reflex de la salut de les empreses, ja siguin petites o grans.

I amb la segona disposició després que el redactat inicial de la Llei de comptabilitat dels empresaris determinés el 2008 que el llindar pel règim simplificat de comptabilitat seria de 100.000 euros, i que la modificació de la Llei de l'any 2010 aixequés aquell llindar fins a 250.000 euros. Ara es pretén buidar de contingut la Llei deixant a les mans del Govern la determinació de la xifra anual total d'ingressos màxima perquè un empresari pugui acollir-se al règim simplificat de comptabilitat, sense absolutament cap paràmetre fixat per llei, legitimant el Govern per actuar en funció de criteris totalment aleatoris, i no tan sols periòdics, prèviament fixats per la Llei simplement amb modulacions subjectives.

El concepte d'evolució del teixit empresarial del país pretextat en l'exposició de motius del Projecte de llei de modificació és tan generador d'inseguretat jurídica, precisament d'incertesa i d'imprecisió pel teixit empresarial del país.

El Grup Parlamentari Socialdemòcrata, un cop més, està convençut que la línia a seguir no és la d'ampliar l'aplicació del règim simplificat de comptabilitats i menys encara d'una manera que de discrecional podrà passar amb facilitat a ser arbitrària. Entenem que, com a mínim ja, els redactors inicials de la Llei de comptabilitat dels empresaris van escollir en una línia, que com ja vam dir en el seu dia, no compartim, emmirallar-se en la normativa espanyola, i que la mateixa força política ha optat actualment, fis i tot, per copiar literalment la llei espanyola en la modificació de l'article 34 que proposa. Hauria

valgut més que aquesta Cambra encomanés al Govern d'elaborar un pla general de comptabilitat de la petita i mitjana empresa, que emmarcar en el pla general de comptabilitat reduint continguts i simplificant criteris de valoració, tenint en compte la normativa de la Unió Europea, tot posant a disposició de les petites i mitjanes empreses una eina adaptada a les seves operacions habituals per facilitar-los el compartiment de les seves obligacions comptables, que sota una pretesa capa d'afavoriment dels petits empresaris en una operació totalment mancada de transparència atribuís al Govern el poder absolut de determinar la xifra anual total d'ingressos màxima, perquè un empresari pugui acollir-se al règim simplificat de comptabilitat.

Per totes aquestes raons el Grup Parlamentari Socialdemòcrata no pot donar suport al Projecte de llei de modificació de la Llei de comptabilitat dels empresaris que estem examinant, i per tant, ens abstindrem en la seva votació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Grup Parlamentari Demòcrata té la paraula la Sra. Patrícia Riberaygua.

La Sra. Patrícia Riberaygua:

Gràcies Sr. síndic.

Avui se sotmet a l'aprovació d'aquesta Cambra, si s'escau, el Projecte de llei de modificació de la Llei, 30/2007, del 20 de desembre, de la comptabilitat dels empresaris modificada per la Llei 8/2010, del 22 d'abril. El 20 de desembre del 2007 es va aprovar la Llei 30/2007 de la comptabilitat dels empresaris. Aquesta llei establia per primera vegada el deure de portar comptabilitat en benefici del mateix empresari, però també de la societat per la informació que podia oferir de l'activitat empresarial.

La Llei regula la forma de portar la comptabilitat, el règim de model comptable andorrà i la regulació dels comptes anuals amb la definició del seu contingut. El 22 d'abril del 2010, el Consell General aprovava una modificació de la Llei 30/2007, del 20 de desembre, de la comptabilitat dels empresaris amb la finalitat de facilitar l'assoliment de l'objectiu que tots els empresaris del país compleixin amb el deure de dur a terme una comptabilitat. En aquest cas concret s'establia un règim sancionador que no existia en la Llei inicial, però aquestes modificacions no han sigut suficients per facilitar el deure de portar la comptabilitat, i no han aconseguit el seu propòsit

inicial, ja que gairebé la meitat dels empresaris encara no han entregat la comptabilitat del 2010.

El 20 d'octubre del 2011, durant la compareixença pública del ministre d'Economia i Territori, el ministre va informar a la Comissió d'Economia de les accions que es desenvoluparien per canviar el model econòmic del país. Entre altres, va informar que en breu s'entraria a tràmit parlamentari el Projecte de llei de modificació de la Llei 30/2007, del 20 de desembre, de la comptabilitat dels empresaris, modificada per a Llei 8/2010, del 22 d'abril. Avui és aquest Projecte de llei que es debat en aquesta Cambra. Aquest Projecte de llei modifica de nou la Llei 30/2007 del 20 de desembre, de la comptabilitat dels empresaris, introduint cinc millores:

Primera: suprimeix la consolidació horitzontal per les societats per tal d'adaptar-se als estàndards internacionals.

Segona: estableix que l'exercici comptable coincideixi amb l'any natural per les persones físiques.

Tercera: incrementa el llindar per no disposar els comptes anuals a 150.000 euros, presentant una declaració jurada.

Quarta: encomana al Govern que estableixi per reglament el règim simplificat de comptabilitat i la xifra anual total d'ingressos màxims perquè l'empresari es pugui acollir a aquest règim simplificat, i,

Cinquè: modifica el règim sancionador amb l'objectiu de prevenir al màxim l'incompliment de les obligacions per part dels empresaris andorrans.

Alguns d'aquests canvis són tècnics i permeten la seva adaptació a la normativa comptable internacional, però la finalitat principal d'aquest Projecte de llei és la de simplificar les obligacions comptables dels empresaris i adaptar-les al teixit empresarial actual del país.

La situació econòmica actual del país és complicada, això ho sabem tots. Aquesta situació l'estan patint particularment els petits empresaris, per aquestes petites empreses que sovint no tenen més de dos treballadors, però que participen activament a la creació de riquesa. Els tràmits administratius són cada vegada més complexos, i les càrregues administratives cada vegada més importants.

Aquest Projecte de llei modifica algunes obligacions comptables amb la finalitat de simplificar-les tot i garantint un nivell de control suficient.

Permet una flexibilitat major a l'hora de determinar el llindar per acollir-se al règim simplificat de manera a adaptar-se a l'evolució del teixit empresarial del país.

El Grup Parlamentari Socialdemòcrata ha presentat dues esmenes a aquest Projecte de llei, tal i com s'ha esmentat en l'informe del ponent. Les dues esmenes han estat rebutjades.

La primera esmena suprimeix la modificació del llindar de presentació dels comptes anuals de 100.000 a 150.000 euros, motivada pel fet que cada vegada les empreses farien menys la comptabilitat si no s'obligava a entregar els comptes.

Vull recordar que la comptabilitat és obligatòria per a totes les empreses amb independència de la naturalesa de l'activitat econòmica desplegada i de la xifra total d'ingressos, i així ho marca la Llei 30/2007, del 20 de desembre, en el seu article 1.

Amb l'augment del llindar s'amplia el nombre d'empresaris que veuran els seus tràmits alleugerits.

La segona esmena suprimeix la possibilitat de fixar el llindar per acollir-se al règim simplificat per reglament, motivada pel fet que aquest llindar ha d'estar fixat per llei. Tot i així, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata estima que el llindar s'ha de mantenir a 250.000 euros.

La voluntat del Govern expressada en la memòria, és pujar el llindar a 600.000 euros, permetent així, a més del 50% de les empreses del país d'acollir-se al règim simplificat. El fet de poder-ho fer per via reglamentària dóna més flexibilitat i permet adaptar les obligacions comptables a l'evolució de les empreses.

Per tots aquests motius, el Grup Parlamentari Socialdemòcrata votarà a favor del Projecte de llei de modificació de la Llei 30/2007, del 20 de desembre, de la comptabilitat dels empresaris, modificada per la Llei 8/2010, del 22 d'abril.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies. Alguna intervenció per part del Govern?

Té la paraula el Sr. Jordi Alcobé.

El Sr. Jordi Alcobé Font:

Gràcies Sr. síndic.

El 4 de novembre passat, el Govern va aprovar el Projecte de llei de modificació de la Llei 30/2007, del 20 de desembre, de la comptabilitat dels empresaris, modificada per la Llei 8/2010, del 22 d'abril.

Aquesta és doncs la segona modificació de la Llei de la comptabilitat des de la seva aplicació, l'1 de gener del 2009.

De fet, la Llei de la comptabilitat era una de les tres lleis, de l'anomenat paquet de lleis econòmiques,

aprovades pel Govern encapçalat pel Sr. Pintat, l'any 2007, juntament amb la Llei de societats i la Llei d'inversions estrangeres.

Una nova regulació econòmica que ha marcat el camí cap a una normalització i homologació de la normativa comptable, d'acord amb les regles i estàndards internacionals. Però que amb l'experiència adquirida amb els tres anys d'aplicació fa aconsellable introduir algunes modificacions per facilitar la implementació de la comptabilitat de les empreses, com per adaptar algunes de les disposicions a les pràctiques comptables internacionals.

Per exemple, constatar, com deia la Sra. Riberaigua que dels comptes dels anys 2009 i 2010, tot just la meitat de les empreses els han dipositat al Registre de Comptes. No obeeix únicament la negació de voler complir amb la llei o amb l'obligació legal de dipositar els comptes, sinó que posa de manifest la necessitat d'adaptar els models i formats de comptes anuals a la mida del teixit empresarial del país.

Aquesta és la motivació principal del text que es sotmet avui a consideració del Consell. Simplificar les obligacions comptables i els procediments per facilitar el compliment de la legislació pels empresaris i adaptar els règims comptables a l'estructura de les empreses andorranes. Alhora, aquesta adaptació també té efectes positius per l'Administració, atès que podrà disposar d'informació com més completa i en un format parametrizat el que facilitarà l'anàlisi, la gestió i el control.

Concretament el Projecte de Llei inclou els tràmits de caràcter tècnic com ara els que fan referència a aspectes que no s'adoptaven en la normativa comptable internacional en relació amb els comptes anuals consolidats o la delimitació dels exercicis comptables de les persones físiques per fer-los coincidir amb l'any natural.

Aprofito aquesta esmena a la intervenció per dir que l'article 34 del Projecte de llei... potser sí que copia la normativa espanyola, el que sí que fan, en qualsevol cas, és adaptar-se a la normativa internacional i és evident que el Pla comptable espanyol o la Llei de comptabilitat espanyola segueix la normativa comptable internacional i per la qual cosa, el fet d'introduir aquest article nou al projecte de llei, el que fa és evitar que en règim de consolidació horitzontal els empresaris hagin de consolidar les seves empreses quan únicament el seu control és a través de les persones físiques i no té societats vinculades.

I pel que fa el règim de les persones físiques -aprofito per dir també- que una persona física en drets d'una societat, no té estatuts i per tant el seu any

comptable no regeix per una parametrizada o definida definició amb antelació, la qual cosa a efectes d'una major seguretat jurídica a les persones físiques que fan activitats econòmiques era convenient delimitar el període comptable amb l'any natural.

Per altra banda, es modifiquen els llindars d'ingressos a partir dels quals és obligatòria la presentació dels comptes, així la xifra d'ingressos totals anuals per sota de la qual els empresaris, persones físiques no han de dipositar els comptes a l'Administració, passa de 100.000 a 150.000 €. Però en canvi -i és important dir-ho- aquests empresaris hauran de presentar un document de declaració justificatiu de la seva xifra anual d'ingressos, per justificar la seva exclusió del règim de dipòsit de comptes.

Segons les dades del departament d'estadística i del registre de comptes, aquest increment de 100.000 a 150.000 €, augmentarà el nombre d'empreses que no hauran de dipositar els comptes del 17,3% al 19,8% sobre el total. El que equival aproximadament, a unes 250 petites empreses de més que no hauran de dipositar els comptes, al dipòsit de comptes sobre unes 10.000 empreses obligades a dipositar els comptes.

És important ressaltar que aquesta mesura no evitarà que aquestes empreses no hagin de portar una comptabilitat interna, al contrari, aquestes empreses hauran de continuar portant una comptabilitat però se'ls exigirà el seu dipòsit de comptes a l'Administració, i repeteixo, això afecta a 250 empreses sobre unes 10.000.

Pel que fa al règim simplificat de la comptabilitat, actualment previst per empreses d'ingressos inferiors a 250.000€, el Projecte de llei faculta el Govern per la determinació d'aquest llindar. Aquesta mesura, amb aquest canvi, és de permetre l'adaptació de la llei a les circumstàncies de cada moment i que l'administració podrà modular els models de comptes anuals segons l'evolució real del teixit empresarial andorrà.

En primer lloc, el Govern no vol defugir d'aquesta obligació i el que farà és incrementar el llindar fins als 600.000€ de 250.000 a 600.000€. Així totes les persones o empreses que tinguin una xifra d'ingressos inferiors als 600.000€, es beneficiaran del model simplificat de comptes anuals, això és simplificar. Que s'elaborarà en un format totalment parametrizat i de fàcil compliment. Aquest fet suposarà que moltes empreses andorranes deixin de presentar els comptes anuals sota el model de comptes abreujat per passar-ho a fer sota el model de comptes simplificat amb els avantatges que això portarà sobre requeriments d'informació de gestió. I

també és important remarcar que amb aquest canvi de règim, el Govern no perdrà informació, al contrari, la complementarà ja que el model comptable simplificat serà més complert que l'actual.

Finalment, també és destacable la modificació de règim sancionador de la Llei de comptabilitat. A efectes de prevenir incompliments de normativa comptable, especialment referent al dipòsit de compres del Govern, s'afegeixen sancions accessòries com la prohibició de signar convenis de col·laboració amb institucions públiques per rebre ajudes i subvencions, pot beneficiar-se de règims fiscals preferents a totes aquelles empreses o persones físiques amb activitats econòmiques que facin infraccions greus o molt greus.

En definitiva, amb aquest Projecte de Llei es simplifiquen les obligacions comptables dels empresaris, s'adeqüen els models de comptes de l'estructura de les empreses andorranes i s'obté un major grau de romanització de la legislació andorrana d'acord amb les normes internacionals de comptabilitat, alhora que es millora el control per l'Administració.

No puc estar d'acord amb les paraules del Sr. Barcia sobre la intervenció que ha fet respecte a la defensa de la no acceptació de la Llei. El marc normatiu és molt clar, es constitueix per lleis, reglaments i decrets i, per tant, reglamentar amb un reglament dóna molta seguretat jurídica tant a les empreses del país com als empresaris persones físiques.

L'increment del llindar a 600.000 euros no perd la seguretat jurídica sinó que facilitarà que moltes empreses andorranes puguin fer una comptabilitat adequada a les seves necessitats i per això aquesta modificació és essencial per simplificar, obtenir més informació i de major qualitat. Aquest és l'objectiu principal que persegueix aquesta Llei.

Per tot l'exposat el Govern proposa l'aprovació del Projecte de Llei de modificació de la Llei 30/2007, del 20 de desembre, de la comptabilitat dels empresaris, modificada per la Llei 8/2010 del 22 d'abril, el qual lamenta que no s'hagi entès el missatge que es vol transmetre amb aquesta Llei per les paraules del conseller del Grup Parlamentari Socialdemòcrata.

I aprofito per agrair al Grup Parlamentari de Demòcrates per Andorra doncs, l'acceptació i l'aprovació d'aquest Projecte de Llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Obrim un segon torn d'intervencions.

Pel Grup Parlamentari Socialdemòcrata, no hi ha intervenció...

Pel Grup Demòcrata, tampoc...

Bé doncs, acabat el debat anem a procedir a la votació.

S'obre el temps per votar.

(Hi ha un silenci)

Sr. secretari, si vol procedir al recompte.

El Sr. David Rios:

22 vots a favor, 6 abstencions.

El Sr. síndic general:

Bé, a la vista del resultat declaro aprovat el Projecte de Llei.

Bé, si em permeten un moment abans d'aixecar la sessió, no voldria aixecar la sessió sense agrair a tots els consellers generals la molta feina feta.

També desitjar als consellers, als membres del Govern, a totes les seves famílies, als treballadors de la casa, als tècnics, als periodistes i al conjunt de la ciutadania un molt bon any 2012, un any 2012 ple de salut, de prosperitat i de feina per tots.

S'aixeca la sessió.

(Són les 19.20h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877